

Ideology

Belief

History

Autonomy

Economy

Modernization

Mythology

Freedom

Time

HUANG YONG PING

X

SAKARIN KRUE-ON

Politic

**IM
RE > PLY**

HUANG YONG PING

X

SAKARIN KRUE-ON

IMPLY REPLY : Huang Yong Ping and Sakarin Krue-on
11 February – 26 April 2015
8th Floor, Bangkok Art and Culture Centre

Artists:

Huang Yong Ping
Sakarin Krue-on

Curator:

Pichaya Suphavanij

Writer and Researcher

Nuttanunt Kitipondpisan

Published by

Bangkok Art and Culture Centre Foundation

Graphic Design by

TNOP DESIGN
Manita Songserm

Printed by

Songpol Press Ltd., Part.

Date Printed: 21 January 2015

Copyright @ 2015

Bangkok Art and Culture Centre

All rights reserved

No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system without the prior permission in writing from the publisher.

OPEN HOURS :

TUESDAY – SUNDAY (EXCEPT MONDAYS)
10 AM – 9 PM

Bangkok Art and Culture Centre
939 Rama I Rd., Wangmai , Pathumwan ,
Bangkok 10330.

Tel . 02 214 6630 – 1 Fax. 02 214 6632

www.bacc.or.th

สนามตึก

หวงหย่งผิง และ สาครินทร์ เครืออ่อน

11 กุมภาพันธ์ ถึง 26 เมษายน 2557

ชั้น 8 หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ศิลปิน

หวงหย่งผิง

สาครินทร์ เครืออ่อน

ภัณฑารักษ์

ปิชญา สุภาวานิช

วิจัยและค้นคว้า

ณิทรนันท์ กีตติพรไพศาล

จัดพิมพ์โดย

มูลนิธิหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

ออกแบบกราฟฟิกและจัดทำหนังสือโดย

TNOP DESIGN

มานิตา ส่งเสริม

พิมพ์โดย

หจก. ทรงพลเพรส

เมื่อวันที่ 21 มกราคม 2558

สงวนลิขสิทธิ์

มูลนิธิหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครขอสงวนสิทธิ์ในการพิมพ์ใช้ทุกส่วนของหนังสือเล่มนี้ ไม่ว่าจะเป็นทางอิเล็กทรอนิกส์ สิ่งพิมพ์ รวมถึงการถ่ายสำเนา บันทึกหรือการเก็บข้อมูลในรูปแบบต่างๆ โดยที่ไม่ได้รับการอนุญาตเป็นทางการจากมูลนิธิหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

เวลาทำการ 10.00 - 21.00 น.

วันอังคาร - วันอาทิตย์ (หยุดวันจันทร์)

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

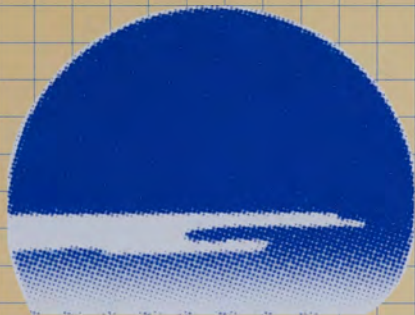
939 ถนนพระราม 1 แขวงวังใหม่ เขตปทุมวัน

กรุงเทพฯ 10330

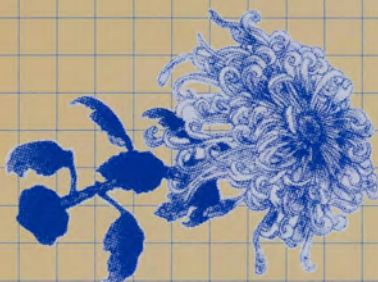
โทรศัพท์ 02 214 6630 - 1 โทรสาร 02 2146632

www.bacc.or.th

Metaphorical

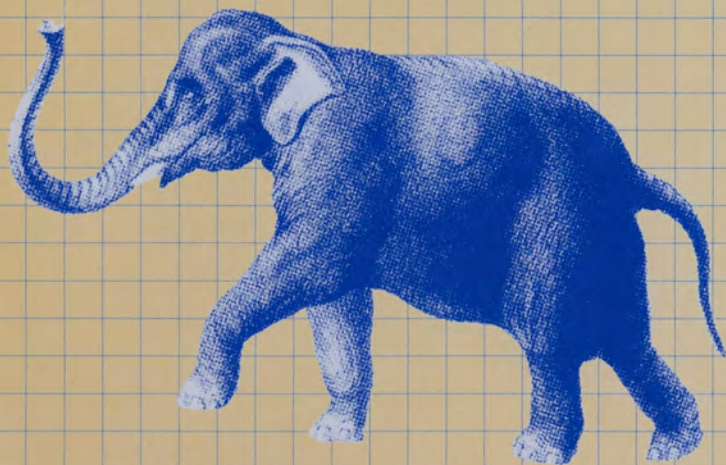

Mutation

Alchemy

OTHERS

Ideology
Ideology
Ideology
Ideology
Ideology

Message from the Director

Luckana Kunavichayanont
Director, Bangkok Art and Culture Centre

"ImPLY Reply: Huang Yong Ping and Sakarin Krue-on" is an exhibition proudly presented by the Bangkok Art and Culture Centre and Tang Contemporary Art. As the first major art showcase featuring works from Paris-based Chinese avant-garde artist Huang Yong Ping and leading Thai contemporary artist Sakarin Krue-on, the exhibition aims to stimulate critical thinking in local, regional and global contexts through works of art that present diverse perspectives through critical-ironic reflection of social issues by the two artists, who themselves represent differing times and cultures.

The Bangkok Art and Culture Centre would like to thank the two artists, Huang Yong Ping and Sakarin Krue-on, for accepting our invitation to present their works on this occasion; Tang Contemporary Art for their role as co-organizer; the Embassy of France in Thailand and the Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University for their kind support; and museums, galleries, and art enthusiasts in Thailand and around the world for kindly granting us the permission to exhibit these precious works of art.

As an organization dedicated to the promotion and exchange of contemporary art and culture, the Bangkok Art and Culture Centre recognizes the importance of the ongoing expansion in Asia's art community and remains committed to drive the exchange of art across Asian countries and Thailand as a means to explore critical issues in the region and their impact in the global context.

สารจากผู้อำนวยการ

ลักขณา คุณาวิชยานนท์

ผู้อำนวยการหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

"ลานตึก - ImPLY Reply: หวงหย่งผิง และ สาครินทร์ เครืออ่อน" เป็นนิทรรศการที่หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครภูมิใจนำเสนอ ร่วมกับ ถึง คอนเทมโพรารี อาร์ต นิทรรศการศิลปะครั้งสำคัญและครั้งแรกที่รวบรวมผลงานของศิลปินอาวุโส-การ์ดชาวจีนจากกรุงปารีส หวงหย่งผิง และ ศิลปินไทยร่วมสมัยชั้นนำ สาครินทร์ เครืออ่อน โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ทั้งในบริบทท้องถิ่น ภูมิภาค และโลก ด้วยผลงานที่สะท้อนโลกทัศน์อันหลากหลายผ่านการวิจารณ์และเสียดสีประเด็นสำคัญในสังคมจากศิลปินต่างรุ่นวัฒนธรรมทั้งสองท่าน

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครใคร่ขอขอบคุณศิลปินทั้งสองท่าน หวงหย่งผิง และ สาครินทร์ เครืออ่อน ที่ตอบรับคำเชิญเข้าร่วมจัดแสดงผลงานในครั้งนี้ ขอขอบคุณ ถึง คอนเทมโพรารี อาร์ต ในฐานะผู้ร่วมจัดทำและรวบรวมผลงานชิ้นสำคัญของศิลปินทั้งสอง และขอขอบคุณ สถานทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย และ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร สำหรับความร่วมมือในการสนับสนุนนิทรรศการครั้งนี้ นอกจากนี้ต้องขอขอบคุณพิพิธภัณฑ์ แกลเลอรีและนักสะสมผลงานทั้งในและต่างประเทศทุกๆ ท่านที่เอื้อเฟื้อผลงานอันมีคุณค่าให้นำมาจัดแสดงในงานครั้งนี้

หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ในฐานะองค์กรที่มีหน้าที่ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปะวัฒนธรรมร่วมสมัย ได้เล็งเห็นความสำคัญในการเผยแพร่ของวงการศิลปะในภูมิภาคเอเชีย ว่าควรมีการแลกเปลี่ยนผลงานทางศิลปะระหว่างประเทศต่างๆ ในทวีปเอเชียและประเทศไทย เพื่อสำรวจถึงประเด็นความคิดวิเคราะห์ที่เกิดขึ้นในระดับภูมิภาคเอเชียและส่งผลกระทบต่อบริบทระดับโลกในปัจจุบัน

Mr.Zheng Lin
Director of Tang Contemporary Art

The exhibition "ImPLY Reply: Huang Yong Ping and Sakarin Krue-on" will be on view at Bangkok Art and Culture Centre (BACC) since 11th February 2015. This exhibition will be a joint debut for Huang Yong Ping, the most significant artist in Chinese contemporary art, together with Sakarin Krue-on, a promising Thai contemporary artist. Tang Contemporary Art, as the co-organizer, is very honored to hold this exhibition together with Bangkok Art and Culture Centre.

As the most well known Chinese contemporary artist, Huang Yong Ping started discussions in regards to the Sino-western cultural relations through his space installation works since the "Amoy Dada" Arts Movement period in 1980s. Since Huang YongPing migrated to Paris, France in 1989, he has never stopped seeking for a way of expression that would go beyond national borders and ideologies, using the means of artistic creation. He concentrates Sino-western symbols of cultural concepts, and also challenges traditional artistic concepts, beliefs and logics, displaying great artistic charm.

Similar to the art practice of Huang Yong Ping, Sakarin Krue-on also attempts to impact Thai traditional artistic practice and symbolic artistic representation, explores a way for traditional forms to develop in contemporary discourse and aesthetics. As one of core figures in Thai contemporary art world, he also representing Thailand, participated in two editions of the Venice Biennale and the 12th Kassel Documenta.

Whether for artist's individual art practice or within the global artistic discourse, communications regarding contemporary art between China and Thailand, or among any different countries, are highly important. Since founded, Tang Contemporary Art has dedicated to encouraging artists from China and Southeast Asia to have more profound communications with world art stages. For over a decade, we have constantly introduced Thai artists in Chinese museums, biennales, art fairs and gallery projects. During this process, we have been honored to develop close collaborative relationships with the two outstanding artists, Huang Yong Ping and Sakarin Krue-on. For all these reasons, Tang Contemporary Art sponsors and fully supports this exhibition to be held at Bangkok Art and Culture Centre. We also wish that through the display of the two artists' significant works, a communication platform at international level would be established between artists and art institutes, between Thailand and China, between Asia and the world.

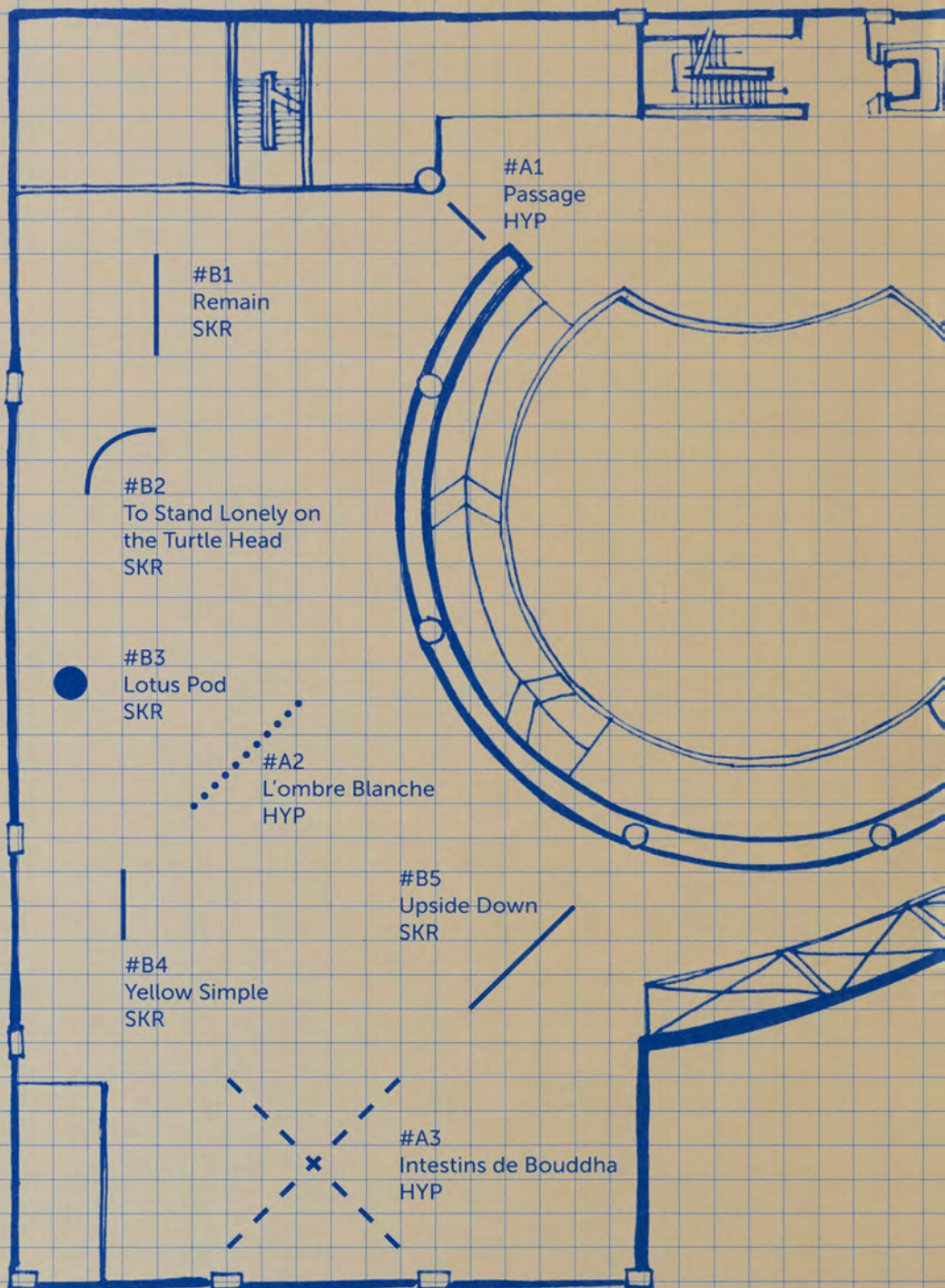
เจิ้ง หลิน ผู้อำนวยการ ดั่ง คอนเทมโพรารี อาร์ต

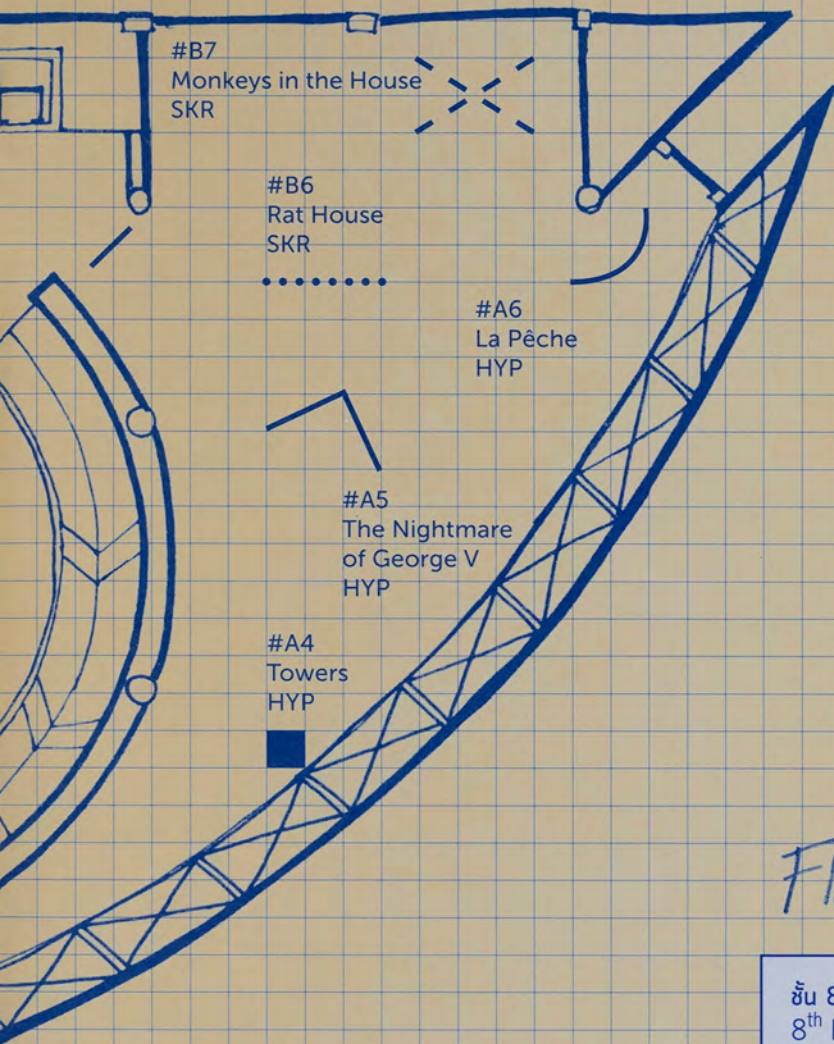
นิทรรศการ "สนามตริก - ImPLY Reply: หวงหย่งผิง และ สาครินทรี เครืออ่อน" จะเปิดให้ผู้คนได้เข้าชมที่หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร (BACC) นับตั้งแต่วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2558 เป็นต้นไป โดยนิทรรศการนี้จะเป็นครั้งแรกที่ หวงหย่งผิง ศิลปินร่วมสมัยชาวจีนผู้มีผลงานโดดเด่น และสาครินทรี เครืออ่อน ศิลปินร่วมสมัยชาวไทย จะได้รับทุนจัดแสดงผลงาน ในฐานะผู้ร่วมจัดนิทรรศการที่ ดั่ง คอนเทมโพรารี อาร์ต รูสึกเป็นเกียรติอย่างยิ่งที่ได้ร่วมงานกับหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครในครั้งนี้

ในฐานะศิลปินร่วมสมัยชาวจีนที่มีชื่อเสียงระดับโลก หวงหย่งผิง ได้ใช้ผลงานศิลปะจัดวางของเขาเป็นประเด็นเพื่อเปิดประเด็นการวิพากษ์วิจารณ์ในด้านความสัมพันธ์เชิงวัฒนธรรมระหว่างประเทศจีนและโลกตะวันตก นับตั้งแต่ยุคสมัยของกลุ่มศิลปิน "ซีเซ-เหมิน ดาดา" ที่ปรากฏขึ้นในช่วงพ.ศ. 2523 - 2532 หลังจากที่ หวงหย่งผิง ได้ย้ายไปพักอาศัยในกรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศสเมื่อปี พ.ศ. 2532 แล้ว เขาก็ได้หยุดเว้นเฝ้าค้นหาช่องทางในการแสดงออกเชิงศิลปะที่สามารถก้าวข้ามความแตกต่างทางอุดมการณ์หรือเชื้อชาติไปได้ โดยใช้การประสานสัญลักษณ์เชิงวัฒนธรรมของจีนและโลกตะวันตกเข้าด้วยกัน ทั้งยังท้าทายแนวคิด ความเชื่อ และตรรกะทางศิลปะ เพื่อสร้างสรรค์ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์ล้ำ

ในทางนอกลีกกัน สาครินทรี เครืออ่อน ก็เป็นศิลปินผู้ผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแนวทางการสร้างสรรค์ชิ้นงานตามชนบท และการใช้สัญลักษณ์สื่อความหมายในการศิลปะไทย โดยมุ่งยกระดับรูปแบบศิลปะตามชนบท ให้พัฒนาและเติบโตต่อไปในบริบทร่วมสมัย ชำนิกลีลาอย่างสุนทรีย์คลาสสิก ทั้งแนวนั้นทำให้สาครินทรี เครืออ่อน เป็นหนึ่งในบุคคลสำคัญของวงการศิลปะร่วมสมัยในประเทศไทย และได้รับเลือกให้ไปร่วมจัดแสดงในงานเทศกาลเวนิชเบียนนาเล่ ถึงสองครั้ง และเทศกาลศิลปะ Documenta ครั้งที่ 12 ณ เมืองคาสเซิล

การสื่อสารแลกเปลี่ยนแนวคิดและผลงานศิลปะร่วมสมัย ไม่ว่าจะระหว่างประเทศจีน ประเทศไทย หรือประเทศใดๆ ในโลก ไม่ว่าจะมีจุดประสงค์เพื่อการสร้างสรรค์ชิ้นงานของศิลปินท่านใดท่านหนึ่ง หรือเพื่อเปิดประเด็นการสนทนาเชิงศิลปะในระดับโลก ล้วนแต่มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง ถึง คอนเทมโพรารี อาร์ต ได้มุ่งมั่นให้การสนับสนุนศิลปินทั้งประเทศจีนและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการปฏิสัมพันธ์ในเวทีแสดงผลงานศิลปะระดับโลกมาโดยตลอดนับแต่วันก่อตั้ง เราได้นำผลงานฝีมือศิลปินชาวไทยมากมายหลายชิ้นไปจัดแสดงในพิพิธภัณฑ์ เทศกาลศิลปะ และแกลเลอรีต่างๆ ในประเทศจีนมาเป็นเวลากว่าหนึ่งทศวรรษแล้ว ด้วยเหตุนี้เอง เราจึงรู้สึกเป็นเกียรติที่ได้ร่วมจัดงานอย่างใกล้ชิดกับศิลปินชั้นเยี่ยมอย่าง หวงหย่งผิง และสาครินทรี เครืออ่อน ถึง คอนเทมโพรารี อาร์ต ยินดีที่จะให้การสนับสนุนการจัดงานนิทรรศการที่หอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานครครั้งนี้ อย่างเต็มที่ เราหวังว่าการจัดแสดงผลงานชิ้นสำคัญๆ ของทั้งสองท่าน จะเป็นกรณีเปิดโอกาสให้ศิลปิน องค์การ และสถาบันต่างๆ ในโลกศิลปะ ได้สื่อสารแลกเปลี่ยนแนวคิดทั้งกันและกันในระดับนานาชาติ ทั้งระหว่างประเทศไทยและประเทศจีน และระหว่างทวีปเอเชียและภูมิภาคอื่นๆ ทั่วโลก

Floor Plan

ชั้น 8 8th Floor

พื้นที่โดยประมาณ:
1,742 ตารางเมตร
ความสูงโดยประมาณ:
โซน a 5.80 ม.
โซน b 5.70 ม.

Note:

HUANG YONG PING

#A1

Taoism

PASSAGE 1993 / 2005

Cage (Steels and Woods): 200 x 400 x 110 cm. x 2,
Steel roller shutter x 2, Light boxes (Alloy and Acrylic
boards) x 2, Lion's urine and Feces. Collection of
Huang Yong Ping

กรง (เหล็กและไม้) 200 x 400 x 110 ซม. x 2, ประตูบาน
กลิ้งไฟ (โลหะและแผ่นอะคริลิก) x 2, มูลสิงโต, กระดูกสัตว์, ขามและน้ำ
สับติของศิลปิน

The installation first exhibited at the contemporary art centre, Glasgow in 1993, the project came from the experience of the artist as a non-Westerner reaching Glasgow airport which is the largest airport in Scotland and came across the two signs at passport control, "EU Nationals" and "Others". It is a regulation that travellers will be sorted into one or another category. In the concept of distinguishing and dividing to the idea of boundary and nations, the work symbolizes in a certain way a network of powers invisibly to the eye. It shares comparable meanings to a lion cage with smell—its feces and the carcasses it left behind.

ประติมากรรมติดตั้งแสดงครั้งแรกที่ศูนย์ศิลปะร่วมสมัย เมืองกลาสโกว์ ค.ศ.1993 ศิลปินได้รับแรงบันดาลใจ จากประสบการณ์เมื่อครั้งเดินทาง มาถึงสนามบินกลาสโกว์ ซึ่งเป็นท่าอากาศยานที่ใหญ่ที่สุดของสกอตแลนด์ หนึ่งในเขตการปกครองของสหราชอาณาจักร แล้วได้พบป้าย EC National และ Other ในขั้นตอนการตรวจหนังสือเดินทาง ใน ค.ศ. 1993 นั้นยุโรปมีระเบียบว่าในขั้นตอนการตรวจหนังสือเดินทาง ผู้เดินทางทุกคน จะต้องพิจารณาว่าตนเองควรจะถูกเลือก เข้าแถวในช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ในความคิดเกี่ยวกับการแบ่งแยก การคัดกรอง ได้เชื่อมโยงไปสู่มุมมองเชิงอำนาจเปรียบด้วย กรงสิงโตที่เดินผ่านและไม่มี ตัวตนให้เห็นปรากฏ

Modernization

Western
Western
Western
Western
Western

Folklore

Memory

SAKARIN KRUE-ON

Time

Emotion

REMAIN
2008

Wooden Table, Vases and Flowers, 61 x 152 x 117 cm.
(+Vase H. 33.5 cm.) Collection of Sakarin Krue-on

โต๊ะไม้, แจกันและดอกไม้ 61 x 152 x 117 ซม. (แจกัน สูง. 33.5 ซม.)
สมบัติของศิลปิน

A wooden table, vases, and flowers are a combination of simplicity that supports the continuous flow of the art piece, the connection between two blue and white porcelain vases, and the flowers that are changed daily, with old petals kept inside the console wooden table's drawer, and taken care of by two volunteers throughout the exhibition. A story of two volunteers diligently caring for the flowers, two vases placed next to each other, the console wooden table normally placed inside the house and used as a shelf for small objects in daily life. The gentleness amidst the normalcy reflects the true value of maintenance in both the aspect of the continuation of relationships and individualism.

โต๊ะไม้ แจกันและดอกไม้ คือการประกอบขึ้นด้วยความเรียบง่ายเป็นฐานให้กับความเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง ของผลงานนี้ ความเชื่อมโยงของแจกันเคลือบลายครามทั้งสองใบและดอกไม้ที่ถูกเปลี่ยนทุกวัน กลับที่เก่าจะถูกเก็บไว้ในลิ้นชักโต๊ะไม้คอนโซล โดยมีอาสาสมัครสองคนทำหน้าที่ดูแลดอกไม้ตลอดระยะเวลาของการแสดงนิทรรศการ เรื่องราวที่เกิดขึ้นจากการหมั่นคอยดูแลดอกไม้ของคนสองคน จากตัวของแจกันสองใบที่วางร่วม หรือจากโต๊ะไม้คอนโซล ที่ปกติมักตั้งอยู่ในบริเวณบ้าน ใช้เป็นที่พักหรือวางของเล็กน้อยในชีวิตประจำวัน ความละเอียดละไมในความปกติ หวนให้คิดถึงถึงคุณค่าแท้จริงของการหมั่นดูแลรักษา ทั้งในแง่การดำเนินไปของความสัมพันธ์ และการดำรงอยู่ในฐานะปัจเจก

TO STAND LONELY ON THE TURTLE HEAD 2014

Ancient Wood Engraving, Steel Scaffolding,
Tortoiseshell and Platform, Size Variable.
Collection of Sakarin Krue-on

ประติมากรรมไม้แกะสลักโบราณ, นั่งร้านเหล็ก กระดองเต่า
และแท่นไม้, ประดับตามพื้นที่ สบติของศิลปิน

The statue of Kui Xing, according to Taoist tradition, is the god of human knowledge depicted as a disfigured man standing on one leg on a turtle's back, holding a measuring cup known as Dou in his left hand and a brush in his right hand. Kui Xing is worshipped for the foundation of knowledge due to the legends tied to the belief in his status as the patron god of knowledge and education. But what will knowledge mean when the god is placed at the top of a roof high structure, and the turtle on the floor. What will knowledge mean if there is no faith? This art piece raises a question to the path of wisdom comprised of knowledge and faith. (Or ignorance).

รูปปั้นของเทพขึง (Kuǒ Xīng) ซึ่งเป็นเทพเจ้าที่กำหนดชะตาชีวิตมนุษย์ด้านความรู้ ตามตำนานความเชื่อของลัทธิเต๋ามีรูปร่างหน้าตาที่อัปลักษณ์ ทรงขาด้วนหนึ่งอยู่บนหลังเต่า มือซ้ายถือเครื่องวัดที่เรียกว่า ไช่ว มือขวาถือพู่กัน ด้วยเรื่องราวที่เกี่ยวข้อผูกพันเป็นความเชื่อในฐานะเทพผู้อุปถัมภ์ความรู้และการศึกษา เทพขึงจึงถูกบูชาบนรากฐานของความรู้ แต่ความรู้จะมีความหมายอย่างไรเมื่อเทพผู้วางขนบยอติครองสร้างหลักสูงเสียดฟ้า และมีการดองเต่าตั้งเป็นฐานอยู่บนพื้น ความรู้จะมีความหมายอย่างไรหากเป็นความรู้ที่ปราศจากศรัทธา ผลงานนี้ได้ตั้งคำถามถึงเส้นทางที่เข้าสู่ปัญญา ซึ่งประกอบสร้างจากความรู้และศรัทธา (หรือความไม่รู้)

Iconography

#B2

Romantic

Atmosphere
Atmosphere
Atmosphere
Atmosphere
Atmosphere

#A2

HUANG YONG PING

L'OMBRE BLANCHE 2009

The Skins of Buffaloes mounted on iron and Fiberglass 250 x 450 x 210 cm. Collection of Yuz Foundation

หนังควายบนเหล็กและไฟเบอร์กลาส 250 x 450 x 210 ซม.
สมบัติของ มูล ฟาวนิเดชั่น

The sculpture of a white elephant 'Ombre Blanche' meaning 'The White Shadow' was first displayed for the first time in France in 2009. White Elephant signifies an empowerment of belief associated with purity and goodness. Normally elephant is not an animal that sheds skin, but casting off a buffalo skin at his trunk questioning true senses of the two animals. Using animals as symbols suggests connotations according to its usual narrative or context, however in this case with a simplistic in conflict; the original meaning was persuaded. 'The White Shadow' is the alchemy between signifies and language creating an ambiguity to ease preconception with freedom to interpret.

ผลงานประติมากรรมช้างสีขาว 'Ombre Blanche' หรือคำแปลทางภาษาที่หมายถึง 'เงาสีขาว' จัดแสดงขึ้นครั้งแรกที่ประเทศฝรั่งเศส ในปี ค.ศ. 2009 ช่างขาว สร้างพลังทางสัญลักษณ์ที่เกี่ยวกับความเชื่อที่เกี่ยวกับความบริสุทธิ์และดีงาม โดยปกติช้างไม่ใช่สัตว์ที่ลอกคราบ แต่การลอกคราบออกมาเป็นหนังควายสร้างความงุนในในความหมายที่แท้จริงของสัตว์ทั้งสอง การใช้สัตว์ในฐานะสัญลักษณ์แฝงนัยยะ ตามเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง หรือบริบทแวดล้อม แต่การสร้างภาวะความขัดแย้งภายในตัวผลงาน ทำให้ความหมายเดิมถูกนำพิจารณาใหม่ 'เงาสีขาว' เป็นการเล่นแร่แปรธาตุระหว่างภาษาทางสัญลักษณ์ สร้างความกังขและคลุมเครือ ปลดปล่อยความคิดสู่อิสระในการตีความ

Alchemy

Ambiguity

YELLOW SIMPLE 2001

Fiberglass, Pulp and Curry Powder, 173 x 255 x 168 cm.
Collection of Peggy Scott and David Teplitzky

ไฟเบอร์กลาส, เนื้อไม้และผงกะหรี่, 173 x 255 x 168 ซม.
สมบัติของ เบ็กกี้ สก็อต และเดวิด เทป्लीตซ์กี

The sculpture resembling the head of Buddha is an art piece created to reflect the sense of tranquility and the foundation of truth built from nothingness, signifying the simplistic beauty of Thai arts through the use of abstraction and self-reflection. This art piece was created during the Economic Depression (1997), that effected the mental wellbeing of people in Thai society, as implied by the hollow head which conveys the desolate nature of the modern lifestyle. It was first displayed at Silom Gallery, in which the exhibition area was also a place where people could buy images of the head of Buddha for home decoration. In its current display it raises the issue again of its connection and implication to what is happening at present.

ประติมากรรมคล้ายเศียรพระพุทธรูป เป็นผลงานที่สร้างขึ้นเพื่อให้สัมผัสได้ถึงความเงียบ ย้อนให้เห็นถึงความจริงพื้นฐานที่ก่อรูปขึ้นมาจากความว่างเปล่า บ่งบอกถึงความงามอันเรียบง่ายจากพื้นฐานศิลปะไทย โดยสื่อถึงนามธรรมและการมองเข้าไปภายในตัวเอง ผลงานชิ้นนี้สร้างขึ้นในช่วงภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ (พ.ศ.2540) ซึ่งส่งผลกระทบต่อความไม่มั่นคงทางจิตใจของผู้คนในสังคม โดยศิลปะกลวงบอกเป็นนัยถึงธรรมชาติที่ว่างเปล่าของการดำเนินชีวิตสมัยใหม่ ผลงานนี้จัดแสดงครั้งแรกที่สโตนแกลเลอรี ซึ่งสถานที่จัดแสดงเป็นสถานที่ขายเศียรพระพุทธรูปเพื่อตกแต่งบ้าน เมื่อเศียรพระพุทธรูปกลับมามีอยู่ในพื้นที่ใหม่ จึงเกิดการตั้งคำถามถึงความเชื่อมโยงและความหมายต่อความเป็นไปในปัจจุบัน

Colour
Colour
Colour

INTESTINS DE BOUDDHA 2006

Wood, Silk and Condor Specimens x 5, 168 x 400 x 780 cm.
Collection of Centre Pompidou, Paris
Musée national d'art moderne

ไม้, ผ้าไหมและนกแร้ง x 5, 168 x 400 x 780 ซม.
สมบัติของชาติ ปอมปิดู, ปารีส พิพิธภัณฑ์ศิลปะแห่งชาติ ไบเตริน

In Chinese culture, Laughing Buddha or Bodhisattva represents the wisdom of solitude, sustain life modestly, consume food according to the Mahayana Buddhism, without meat or creatures. The Bodhisattva once attained to become Buddha vow for an aspiration to relieve all animals from their sufferings. In Asia, it is believed that belly is a spiritual center contained all sources of energy, therefore touching or rubbing belly of statue of Bodhisattva to reach good path bringing one closer to Buddhahood. Meanwhile, the vultures that normally eat only dead animals pull out intestines made of a silk spinning spiral line of the statue of Bodhisattva. A law of nature governs the flow of life. The artwork suggests a condition of the links of things exemplify relationship human and animals that hold dependency and mutuality on the same equilibrium.

ในวัฒนธรรมจีนพระสังกัจจายน์หรือพระโพธิสัตว์ ถือเป็นตัวแทนของปัญญาจากความสันโดษพึงพอใจในความมีกน้อย บริโภคอาหารตามบัญญัติของพุทธศาสนาแบบมหายานนิกายเซน โดยไม่บริโภคเนื้อสัตว์หรือสิ่งมีชีวิตที่มีความรับรู้และความรู้สึก ตามความเชื่อพระโพธิสัตว์ที่บรรลุเป็นพระพุทธเจ้าแล้ว และได้ตั้งปณิธานว่าจะช่วยเหลือสรรพสัตว์ต่อไป ในคติเอเชียเชื่อว่า หน้าท้องหรือศูนย์กลางทางจิตวิญญาณของแต่ละคนคือแหล่งพลังงาน ดังนั้นการสัมผัสหรือขูดลบนหน้าท้อง ของรูปจำลองพระสังกัจจายน์ะ จึงเท่ากับการนำสิ่งดีๆ และทำให้เจริญในธรรมและเข้าสู่ธรรมชาติแห่งพุทธะ ในขณะที่เดียวกันกลุ่มแรงที่ปกติกินเฉพาะซากสัตว์เป็นอาหาร ทั้งกินไล่ที่นั่นเกลียวออกมาเป็นสายของพระสังกัจจายน์ นอกเหนือจากกฎของธรรมชาติที่ว่าด้วยการหมุนเวียนของชีวิต ผลงานยังเชื่อมโยงถึงภาวะของความเชื่อมโยงระหว่างสรรพสิ่ง ที่แสดงถึงความเท่ากันของคนและสัตว์ รวมทั้งความช่วยเหลือพึ่งพากัน และการเป็นกันและกัน

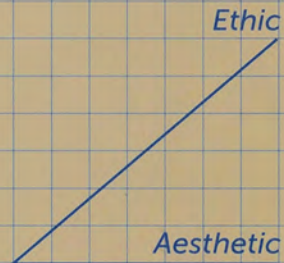
UPSIDE DOWN 2014

Double sided Handmade Embroidery, 800 x 420 cm.
Collection of Sakarin Krue-on

ผ้าปักเย็บมือสองด้าน, 800 x 420 ซม. สบัตินของศิลปิน

A large square tapestry narrates the story of the tiger hunter, an urban legend in Southern Thailand. The front side tells the tale in aesthetic finesse, but it is unable to precisely capture the story. However, when hung upside down from the gallery's ceiling, the audience is able to see both sides of the tapestry, signifying the dimensions of perception, narration, and the stories behind various things. The overturn, reversal, and inversion are the essence of the art piece that creates an awareness of different sequences and directions after witnessing the tale and its beauty for the first time.

พรหมผืน (Tapestry) สี่เหลี่ยมขนาดใหญ่แขวนเล่าเรื่องราวของคนล่าเสือที่มาจากตำนานพื้นบ้านทางภาคใต้ของไทย ด้านหน้าของพรหมผืนคือการบอกเล่าด้วยสุนทรีย์ในความวิจิตร แต่ไม่สามารถบ่งบอกถึงเรื่องราวตามตำนานได้อย่างถนัดนัก แต่เมื่อพรหมผืนถูกแขวนกลับหัวจากเพดานของแกลเลอรี ทำให้ผู้ชมสามารถมองเห็นพรหมได้ทั้งสองด้าน ชี้นำถึงมิติของการมอง การเล่า และเรื่องราวของสิ่งต่างๆ คร่าวลง พลิกกลับ กลับหัว กลับหาง คือทริยาที่เป็นความคิดสำคัญในผลงาน สร้างโอกาสให้ได้ตระหนักถึงความเข้าใจต่างลำดับ ต่างทิศทางเมื่อผ่านพ้นเรื่องราวและความงามจากที่ได้เผชิญในครั้งแรก

Collapse

#A4

HUANG YONG PING

TOWERS 2014

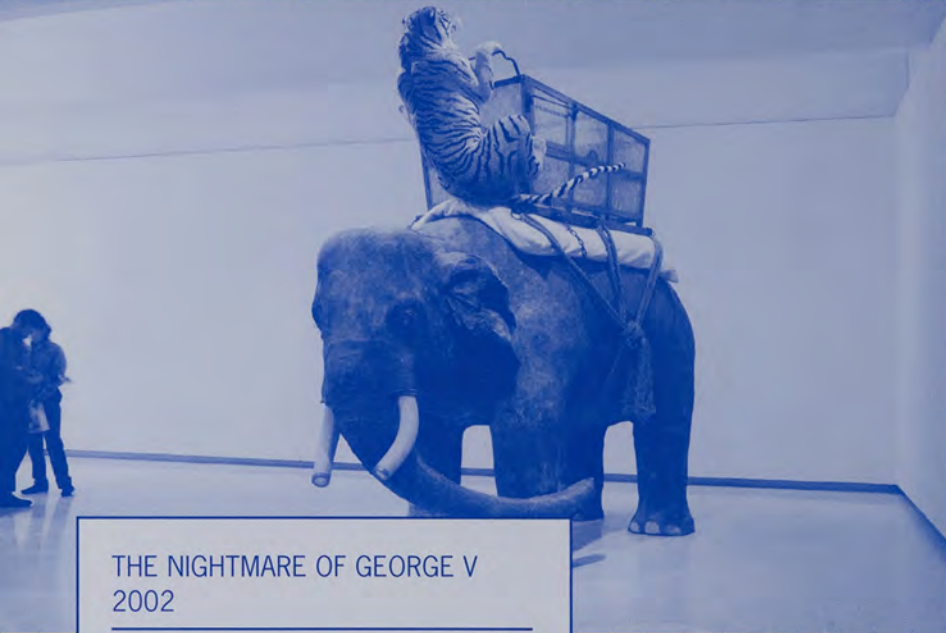
Resin, Silicon, Concrete, Steel and Fiberglass, 50 x 50 x 1,100 cm. Collection of Zheng Lin

เรซิน, ซิลิคอน, คอนกรีต เหล็กและไฟเบอร์กลาส, 50 x 50 x 1,100 ซม. สมบัติของ เจิ้ง หลิน

A series of four tall sculptures created from condition of the building remains unfinished from the financial crisis in Thailand. A consequence from the collapse due to limitations in the economic growth, crisis in various sectors, a reminder of what is not a sustainability. The shapes of the pagoda are similar to Ser-Li which is a small pagoda. However, this stupa was built from the perspective of the artist to see the shape of the abandoned buildings is already an artwork. By installing this artwork, it reflects various view levels, the audience can look down the bottom or look up to the top. The key viewpoint however is in the middle suggesting a philosophy of looking at a visible stage and a close range.

ประติมากรรมสตูปทั้ง 4 ที่มาจากสภาพของซากตึกที่สร้างไม่เสร็จเพราะวิกฤตทางการเงินครั้งก่อนในประเทศไทย ซึ่งก็เป็นลักษณะอย่างหนึ่ง ของสิ่งที่มีผลมาจากการเศรษฐกิจที่พังทลาย เนื่องจากข้อจำกัดในการเติบโต วิกฤตการณ์เศรษฐกิจ ในที่ต่างๆ เป็นสิ่งเตือนความทรงจำ ที่ปฏิเสธไม่ได้ต่อสิ่งที่เฝืออยู่ในวัฒนธรรมความยั่งยืน รูปทรงของสตูปมีความคล้ายคลึง กับเจดีย์สี่เหลี่ยมของจีน ซึ่งเป็นเจดีย์ขนาดเล็ก แต่ตัวสตูปนี้ก็ได้สร้างจากมุมมองของศิลปิน ที่ได้เห็นว่าต้นแบบซึ่งก็คือตึกร้าง ที่มีความเป็นงานในตัวเองอยู่แล้ว โดยการติดตั้งเพื่อให้เห็นถึงมุมมองได้หลายระดับ โดยผู้ชมคนหนึ่งซึ่งสามารถกับลงมองครึ่งล่าง ของผลงานชิ้นนี้ หรือเพยชมมองชั้นยอดของสตูปในเบื้องบน แต่नु่มสำคัญ กลับอยู่ตรงหน้าที่ตรงกลางของสตูป สร้างปรัชญาของการมองที่ให้เห็นได้อย่างชัดเจนและใกล้ตัวมากที่สุด

Economics
Economics
Economics
Economics
Economics
Economics
Economics

THE NIGHTMARE OF GEORGE V 2002

Reinforcing Steel Bar, Animal Skins, Paints, Fabric Cushion,
Plastic, Woods and Rattan Chair, 243.8 x 355.6 x 167.6 cm.
Collection of Guan Yi

เหล็กเส้นเสริมแรง, หนังสัตว์, สี, เบาะ, พลาสติก, ไม้และที่นั่งหวาย
243.8 x 355.6 x 167.6 ซม. สมบัติของ กวน อี้

In 1911 Britain's King George V traveled to Nepal for a hunting expedition, at the time it took place in the daytime, which was the resting time for tigers as they were camouflaged in the bushes. The King stood in the howdah on the back of an elephant with mahout who controlled the ride. In 2000 the artist traveled to a museum in Bristol, England and found the taxidermy of Nepal tiger from the period of King George V. And later, when the artist traveled to Grande Galerie de l'Évolution at the Muséum National d'Histoire Naturelle in Paris, he came across a tiger attacking an elephant on its back. The position of the tiger on the elephant's back reminisces as that of King George V. Such events bring the artists to reproduce a by-gone scene at a new place in a different time extracting meanings from the colonial era to link with issues at present. It is to reconsider history and the reversal of orders suggesting power latent in different formats.

ใน ค.ศ. 1911 เมื่อกษัตริย์จอร์จที่ 5 แล่นหาหยาแห่งเนปาลได้เสด็จออกล่าสัตว์ ในการเดินทางล่าสัตว์ด้วยกันครั้งนั้น การล่าเกิดขึ้นในเวลากลางวัน ซึ่งเป็นเวลาพักผ่อนของเสือ โดยเสด็จจะพรางตัวอยู่ตามพุ่มไม้ ทั้งสองพระองค์จะยืนอยู่ในสัปคับบนหลังช้าง มีความน่าทึ่งคอยควบคุม ในปี ค.ศ. 2000 ศิลปินเดินทางไปชมพิพิธภัณฑ์บริสตอลประเทศอังกฤษ ได้พบเสือที่ถูกล่าตัวไว้ ซึ่งเป็นเสือที่ได้รับมาจากสมัยกษัตริย์จอร์จที่ 5 และต่อมาเมื่อศิลปินได้ไปพิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ธรรมชาติแห่งชาติ ประเทศฝรั่งเศส ได้เห็นสัตว์สัปคับจำนวนมาก สืบจากยุคจักรวรรดิเบย์ ซึ่งก็ได้ร่วมตั้งเสือที่ถูกล่าตัวไว้ในฉากที่กระโจนขึ้นเพื่อจู่โจมผู้ที่อยู่บนหลังช้าง เมื่อศิลปินนำเหตุการณ์ดังกล่าวมาผลิตซ้ำในสถานที่และเวลาใหม่ ถึงความหมายจากยุคล่าอาณานิคมให้ถูกเชื่อมโยง เข้ากับปัจจุบันนำเสนอการเปรียบเทียบของประวัติศาสตร์ การจัดลำดับพลิกกลับ รวมถึงการลายพันธุ์ของอำนาจเดิมที่ได้แฝงอยู่ในรูปแบบอื่น

Conceptualization
Colonialism

HUANG YONG PING

Power

Animal

LA PÊCHE 2006

Fiberglass, Animal Hair, Woods, Bamboo and Iron 475 x 250 x 230 cm. Collection of Galerie Anne de Villepoix, Paris

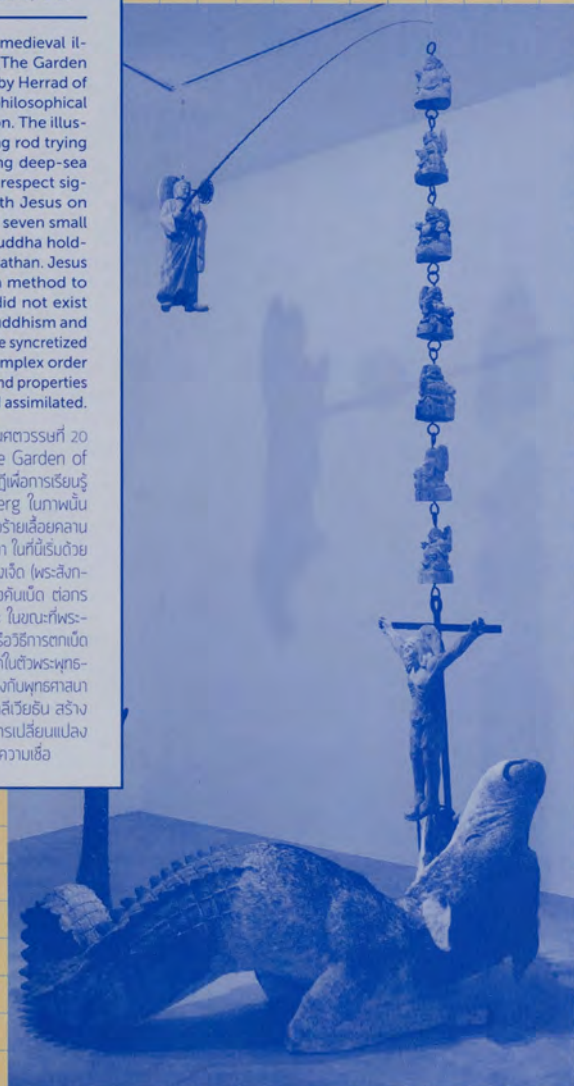
ไฟเบอร์กลาส, ขนสัตว์, ไม้, ไม้ไผ่และเหล็ก 475 x 250 x 230 ซม. สมบัติของ แกลเลอรี อานน์ เดอ วิลเปอซ, ปารีส

The sculpture *La Pêche* refers to a medieval illustration in the *Hortus Deliciarum* (The Garden of Delights), a manuscript compiled by Herrad of Landsberg contained theosophical, philosophical texts and methodology for education. The illustration depicts an angel with a fishing rod trying to catch the Leviathan—the terrifying deep-sea monster. *La Pêche* or Fishing in this respect signifies with crucifix-cum-anchor with Jesus on the cross, which is connected to the seven small laughing Buddhas with Mahayana Buddha holding the fishing rod trying to catch Leviathan. Jesus Christ on crucifix-cum-anchor as a method to catch reflects power of faith that did not exist only in Buddhism. The symbols in Buddhism and the Old Testament in the Christianity are syncretized to catch the Leviathan suggesting complex order of meanings, the stage of transience, and properties of faith that is continuously fused and assimilated.

ผลงานประติมากรรมชิ้นนี้อ้างอิงไปถึงภาพในศตวรรษที่ 20 ในเรื่องราวของ *Hortus Deliciarum* (The Garden of Delights), ตำราจิตตกรรมแนวความคิดและทฤษฎีเพื่อการเรียนรู้เขียนขึ้นมาโดยแมรี Herrad of Landsberg ในภาพนั้นประกอบไปด้วยลัทธิอื่น ตามตำนานคือสัตว์ร้ายเลอวิธาน อาศัยในทะเลน้ำลึก *La Pêche* หรือ การตกปลา ในที่นี้เริ่มด้วยตะขอสั่งเชื่อมต่อพระเยซู บนไม้กางเขน เกวทูตทั้งเจ็ด (พระสังคายนา) ในฐานะเหยื่อ และพระพุทธเจ้าเป็นผู้ถือคันเบ็ด ต่อกรกับลัทธิอื่นในรูปทรง ที่เปลี่ยนแปลงตามสถานะ ในขณะที่พระเยซูคริสต์ซึ่งคือตะขอเกี่ยวเป็นเครื่องมือดึงดูดจับหรือวิธีการตกเบ็ดสะท้อนพลังจากความเชื่อ ที่ไม่ได้ดำรงอยู่เพียงแต่ในตัวพระพุทธรูป การผสมผสานสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้องกับพุทธศาสนา และพระคัมภีร์เดิมในคริสต์ศาสนาเพื่อตกเบ็ดลัทธิอื่น สร้างลำดับขึ้นเชิงของความหมาย เน้นย้ำสภาวะการเปลี่ยนแปลงไปจนถึงคุณสมบัติที่หลอมรวมและส่งผ่านของความเชื่อ

#A6

Syncretism

Epistemology

Order

SAKARIN KRUE-ON

#B6

Instinct

RAT HOUSE
2014

Wooden Structure decorated with Tempera
Painting and VDO, 235 x 235 x 315 cm.
Collection of Sakarin Krue-on

โครงสร้างไม้ตกแต่งด้วยจิตรกรรมสีฝุ่นและวิดีโอ, 235 x
235 x 315 ซม. สบับติของศิลปิน

The Rat House sculpture is inspired by a gambling game popular among Chinese-Thai people in the days of old. The sculpture comprises a group of small wooden houses joined together on the inside, a beautifully decorated balcony, and a silent film projected inside the art piece itself, watchable by the audience from the open basement. The gambling game does not only reflect the rat's instinct to escape from the light, but is also connected to the human's gambling and risk-taking instinct; even the location from which the piece is observed is like that of a rat who is trying to hide.

ประติมากรรมบ้านหนู ได้รับแรงบันดาลใจจากเกมพนันที่เล่นกันในกลุ่มชาวไทยเชื้อสายจีนในอดีต ประกอบด้วยกลุ่มบ้านไม้หลังเล็กๆ ที่ภายในเชื่อมต่อกัน มีระเบียงที่ได้รับการตกแต่งสวยงามภายนอก ภาพยนตร์เงียบฉายด้านในบ้าน สร้างโอกาสให้ผู้ชมสามารถยืนดูภาพยนตร์จากใต้บ้านได้ รวมถึงเกมการพนันสื่อให้เห็นถึงสัญชาตญาณของหนูในการวิ่งหลบหาที่ซ่อนจากแสงสว่าง ผลงานนี้จึงเชื่อมโยงไปถึงสัญชาตญาณของมนุษย์ในการเล่น ในการวางเดิมพัน หรือแม้แต่ตำแหน่งที่ทิ้งจากสายตาของการเฝ้าดู เป็นเหมือนหนูที่วิ่งหาที่หลบซ่อน

Freedom

Chance

#B7

SAKARIN KRUE-ON

MONKEYS IN THE HOUSE 2014

3-4 Imitate Monkeys, Desk, Cabinet, Book, etc.
Size Variable. Collection of Sakarin Krue-on

สิงปปลอม 3 - 4 ตัว, โต๊ะ, ตู้, หนังสือและอื่นๆ, ประดิษฐ์ตามพื้นที่
สมบัติของศิลปิน

Monkeys are the animal which most closely resemble humans, in both social behaviour and physical appearance. Their behaviour is also compared to humans in both positive and negative ways. In Monkeys in the house, the house can represent the larger issue of society, both turbulent and chaotic, or the smaller issue of state of mind. The security of the house is linked to the possibility of coexisting with monkeys themselves and the culture of coexistence.

สิงเป็นสัตว์ที่มีลักษณะคล้ายมนุษย์มากที่สุด ทั้งในแง่ของการเป็นสัตว์สังคม สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม สรีระ ดังนั้นพฤติกรรมของสิงจึงมักถูกนำไปเปรียบเทียบกับคนทั้งในด้านบวกและลบ สิงในบ้านมีนัยเชื่อมโยงไปถึงบ้านขนาดใหญ่ ซึ่งหมายถึงสังคมที่อาจเต็มไปด้วยสภาวะที่วุ่นวาย สับสน และบ้านขนาดเล็กที่ยังหมายรวมถึงสภาวะทางจิตใจ ซึ่งความหมายของการรักษาความเรียบร้อยในบ้านนั้นเชื่อมโยงไปถึงความเป็นไปได้ในการอยู่ร่วมกับสิง และเชื่อมโยงไปถึงการมองหาความเป็นไปได้ในวัฒนธรรมของการอยู่ร่วมกัน

Chaos

Politic

SAKARIN KRUE-ON

LOTUS POD 1998

Fiberglass and Plumbum, 100 x 100 x 100 cm x 3
Collection of Ching Ping Shing

ไฟเบอร์กลาสและตะกั่ว 100 x 100 x 100 ซม. x 3
สมบัติของ กักผงที่ เข่ง

#B3

A site-specific work is created for Rajdamnoen Avenue in 1998, the three moveable sculptures resembled lotus pod carrying a seed with embryo inside, its shape resemble that of a lethal bullet. The artwork was movable thus changed its location as the context was changed. An installation aimed to portray the political movements on the road to democracy. As the work changes its time and location, the meaning refers to issues at present

ผลงานจัดวางชิ้นนี้ถูกสร้างขึ้นเป็นครั้งแรกเพื่อจัดวางบนถนนราชดำเนินในปี 2541 ประติมากรรม 3 ชิ้นคล้ายฝักบัวที่มีเมล็ดอยู่ข้างใน รูปร่างคล้ายกระสุนปืนเล็ก ผลงานชิ้นนี้ถูกเคลื่อนไหวเปลี่ยนความหมายไปตามบริบทแวดล้อมที่เปลี่ยน คือการจัดวางชิ้นนี้สื่อสารถึงความเคลื่อนไหวทางการเมืองเพื่อประชาธิปไตย เมื่อผลงานนี้ได้ถูกนำมาจัดแสดงอีกครั้ง ความหมายได้ถูกเปลี่ยนผ่านสู่ประเด็นสังคมในปัจจุบัน

Alchemy

Dada
Dada
Dada

Meaning

Time

Inter-relational
Time

Autonomy
Meaning

Epistemology

Conceptualization

Globalization

Modernization

Internationalism

Language

Power

Panopticon

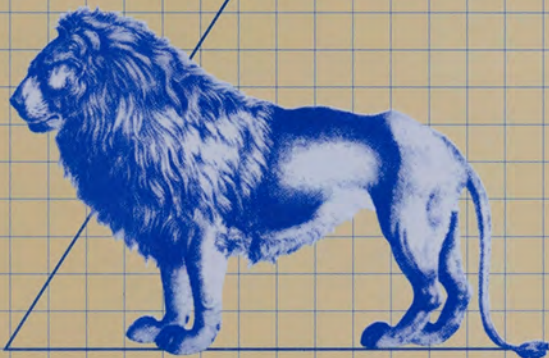
Flux

Mutation

Metaphorical

Polymorphous

Colonialism

West

Born in 1954 and raised amidst the cultural diversity of Fujian, Xiamen, an essential seaport in Southwest China, Huang Yong Ping has grown accustomed to and become familiar with the country's three principal religions: Buddhism, Confucianism, and Taoism. He is also interested in the religious and cultural varieties of foreigners who do business overseas, and also the migration of people between cities.

Huang Yong Ping has participated in important political events in China, starting from the time of the Closed Door Policy, where he was sent to live in the countryside during the Cultural Revolution. Not until the end of 1970 did China begin to reform and adopt the Open Door Policy, aiming for its country to become more well-known to the world, that the censorship policy became more relaxed and the Chinese art circle gained access to knowledge and information about contemporary Western arts.

In 1977, Huang Yong Ping enrolled in the Faculty of Fine and Applied Arts at the Zhejiang Academy of Fine Arts, the first arts academy to be established after the end of the Cultural Revolution. At the time of his studies, China began its era of reading. Ping was one among a group of intellectuals who shared mutual interest in the contemporary ideas and visions of the world through reading of both translated western texts and traditional Chinese texts – the age of self-education and incubation of the desire to broaden one's knowledge in other fields.

In 1981, when Xiamen became a special economic zone, Ping graduated with his thesis: the picture of industrial workers presented by substituting conventional painting techniques with the use of industrial spray paint.

From 1980 onwards, his concept of art began to take a clearer shape from the studies of Chinese arts, Western arts, the Dada movement, Chinese numerology, modern Western philosophy, Western artists, the Mahayana Buddhist philosophy, Zen, and Taoism, represented in the forms of art pieces and articles on the comparison between arts and beliefs, such as 'Zen is Dada, Dada is Zen', 'Xiamen Dada – Postmodern?', and 'The Art of Nothingness: Dada and Zen'.

In 1986, Ping graduated and returned to his hometown in Xiamen, where he became a high school arts teacher and created art pieces together with fellow artists. He didn't see his job as a work by an artist, but a work to express his true self. With that sense, he started to shape his own unique art style and identity, and founded Xiamen Dada with a small group of leading avant-garde artists in China. The Xiamen Dada Group is considered an essential group in China's history of arts; the group joined together to encourage a cognitive revolution and the creative methodology which opposes Socialism and Realism. By distorting traditional Chinese art, they created a new form of art work and set fire to all of their displayed art pieces in the gallery or art organizations not opened to the public to present their artistic ideas. In the same year, Huang Yong Ping began to seek an approach to combine traditional and contemporary cultures together, including the way to connect and disrupt certain elements in Chinese and Western cultures. At this time, Ping and the group garnered a lot attention from the Chinese people and started being admired in the Western world.

In 1987, his artwork, 'A Concise History of Modern Art after Two Minutes in the Washing Machine', a conceptual art sculpture signifying the opposition against important arts and history, was created. Both Chinese and American history of arts texts, belonging to Ping, were blended together for two minutes in a washing machine. The blended paper pulp was

then put on a wooden box, implying the removal of conflict, contradiction, or the differences between the traditional Eastern world which were represented by the Chinese history of arts text, and the modern Western world which was represented by the American text. The once opposite elements and meanings became indistinguishable. At the same time, the artwork also implied devaluation and encouraged people to recognize the true value of both ideas.

In 1989, Huang Yong Ping was invited to an exhibition in Paris, France, which was his first trip abroad, and eventually led to his migration to France and French citizenship. Afterwards, he became the French representative in many international arts exhibitions. After leaving China, Ping used the Western concepts of arts and its methodology to oppose Chinese arts and influential institutions. At the same time, he employed the cultural roots, philosophies, and traditional ideas of the Eastern world to oppose the stereotypes the West had towards its counterpart. For instance, when expressing the elements and the issue concerning probability and eastern change, Ping presented an art work that resembled an I-Ching turning wheel which gave out predictions based on the interpretation of I-Ching texts. With his intellectual approach, methodology, and independence of creation, his works are unique in that they do not require direct input from the artist on the ideas behind the piece as in more traditional artworks. Ping's arts are not based on logical thinking and principles, instead they reject arts and equally embrace all possibilities and signify the process of concrete change in an abstract object.

Mid 1990 saw Ping incorporate the use of animals or animal-related objects in the creation of his art, including the making of real, mythical, religious animal replicas, and those born from Western and Eastern imagination, and the use of carcasses or real animals in presenting the natural history of animals for the purpose of simultaneously introducing the ideological and social movement.

From 1990 to 2000 and onwards, the ideas, experiences, conscience, and the life of Huang Yong Ping have been integrated into his works. The unique development of his connected art works proves that Ping has broadened the issues, reviewed, and come to understand complexities and points which are difficult to define. He is aware of the necessity of coexistence in society and is captivated by situations that influence thinking patterns, and actions that exert impact on global society. These include ideas, cultures, beliefs, doctrines, religions, politics, power, Western democracy and other social management tools, modern colonization, issues arising from the division of Geopolitics, the process of modernization, Globalization, self-centralization in human civilization and institutional aspects, to the political tension between the West and other parts of the world. Some of Huang Yong Ping's art pieces have been censored and attacked with political reasons from both sides.

After the year 2000, advancement and development in China have grown substantially in every aspect, especially the economy. With many of the art exhibitions held in China, Huang Yong Ping often travels back and forth between China and France. A great number of art pieces have been created and displayed both in China and in other countries around the globe, including Thailand in 2015.

Today, the path of the freelance artist, history of ideas and artistic development, dynamic global citizenship, as well as Huang Yong Ping's aggressive approach of cognitive uprooting have garnered a great deal of attention from artistic, educational, and interdisciplinary institutions. His recent art pieces are like a new international prediction that challenges contemporary interpretation from around the globe, and at the same time, these art pieces, along with newly created ones, encourage the questioning of cultural confrontation in a global context and also act as a medium of fundamental cultural exchange of contemporary society to create changes in the foundation of future society.

หวงหย่งผิง เกิด พ.ศ. 2497 เติบโตท่ามกลางความเป็นจีนง่ายทางวัฒนธรรมของ มณฑลฟูเจี้ยน ณ เมืองเซี่ยเหมิน ซึ่งเป็นเมืองท่าสำคัญทางภาคตะวันออกเฉียงใต้ของจีน ผูกพัน กับคุณค่าหลักของจีนคือ พุทธศาสนา ลัทธิขงจื้อ และลัทธิเต๋า สนใจความแตกต่างหลากหลายใน ศาสนาและวัฒนธรรมอื่นจากชาวต่างชาติที่เข้ามาติดต่อค้าขาย รวมถึงการเคลื่อนย้ายเข้าออกของผู้คน ระหว่างเมือง

มีประสบการณ์ร่วมอยู่ในเหตุการณ์สำคัญทางสังคมการเมืองภายในประเทศจีน ตั้งแต่ในช่วง นโยบายปิดประเทศ เคยถูกส่งตัวไปชนบทระหว่างปฏิวัติวัฒนธรรม กระทั่งปลายทศวรรษ 1970 จีน เริ่มผ่อนปรนนโยบายและเปิดประเทศให้เป็นที่ยอมรับในสายตาโลกมากขึ้น มาตรการเซ็นเซอร์เริ่มผ่อนคลาย แนวทางศิลปะจีนได้รับความรู้ข้อมูลจากศิลปะตะวันตกร่วมสมัยมากขึ้น

ใน พ.ศ. 2520 เข้าศึกษาคณะจิตรกรรม สถาปัตย์ศิลปะเอเซียจีน ซึ่งเป็นสถาปัตย์ศิลปะ แห่งแรก หลังจากการปฏิวัติวัฒนธรรมสิ้นสุดลง ระหว่างศึกษาอยู่เป็นช่วงเวลาที่ยุคแห่งการอ่านของจีนเริ่ม ต้นขึ้น หวงหย่งผิง เป็นหนึ่งในกลุ่มปัญญาชนที่สนใจแนวคิดและโลกทัศน์ร่วมสมัยของโลกผ่านการอ่าน ตำราตะวันตกที่ถูกแปลเป็นภาษาจีน และสนใจอ่านหนังสือจีนขนบไปพร้อมกัน ยุคแห่งการอ่านปูพื้นฐานการ- ศึกษาด้วยตนเอง และบ่มเพาะความปรารถนาในการศึกษาความรู้อื่นที่นิยอบเขตตัววิชชี

พ.ศ. 2524 ขณะทีเมืองเซี่ยเหมินเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เป็นปีที่หวงหย่งผิงสำเร็จการ- ศึกษา โดยวิทยานิพนธ์ก่อนจบการศึกษาเป็นภาพคนงานอุตสาหกรรมที่นำเสนอใช้สีเปรี้ยวอุตสาหกรรม แทนการใช้เทคนิคจิตรกรรมจีนประเพณี

นับจากทศวรรษ 1980 แนวคิดศิลปะของหวงหย่งผิง ก่อรูปชัดเจนขึ้นจากการศึกษาศิลปะ- จีน ศิลปะตะวันตก ลัทธิดาดา ตัวเลขวิทยายาน ปรัชญาตะวันตกสมัยใหม่ ศิลปะตะวันตก ปรัชญาพุทธ- ศาสนาหลายน นิกายเซน ลัทธิเต๋า โดยถ่ายทอดออกมาเป็นทั้งงานศิลปะ และบทความศิลปะเชิงเปรียบ เทียบระหว่างศิลปะและลัทธิความเชื่อ อาทิ บทความ 'เซินคือดาดา, ดาดาคือเซิน' บทความ 'เซี่ยเหมินดาดา: รูปแบบของโพสต์โมเดิร์น' และ บทความ 'ทิศทางสู่ความว่างที่สมบูรณ์ : ดาดาและเซิน'

พ.ศ. 2529 จบการศึกษา กลับบ้านเกิดเมืองเซี่ยเหมิน เริ่มอาชีพเป็นครูศิลปะโรงเรียนมัธยม และร่วมสร้างงานศิลปะกับเพื่อนศิลปินโดยไม่คิดว่าเป็นการทำงานศิลปะในฐานะศิลปิน แต่กลับเป็นความ- ต้องการแสดงออกที่เป็นตัวเองอย่างแท้จริง จนเป็นที่มาของปีแห่งการเริ่มต้นในก่อรูปแนวทางศิลปะเฉพาะตัว ตัวตนทางศิลปะ และก่อตั้งกลุ่มเซี่ยเหมินดาดาร่วมกับกลุ่มเพื่อนศิลปินอะวองการ์ดแถวหน้าของจีน โดยกลุ่มเซี่ยเหมินดาดานับเป็นกลุ่มที่ความสำคัญต่อประวัติศาสตร์ศิลปะจีน กลุ่มนี้ได้ร่วมกันกระตุ่นการ- ปฏิวัติความคิด รูปแบบการสร้างสรรค ต่อต้านลัทธิสังคมนิยมและลัทธิสังคมนิยม สร้างผลงานรูปแบบใหม่ ด้วยการแต่งเติมภาพวาดเดิมของจีน และนำผลงานศิลปะที่จัดแสดงโดยไม่อิงแกลเลอรี หรือองค์กรศิลปะ ในรูปแบบที่ไม่เป็นทางการต่อสาธารณชนมาเผยแพร่เพื่อนำเสนอศิลปะแนวความคิด และในปีเดียวกันหวงหย่งผิง เริ่มคิดถึงกลยุทธ์ที่จะนำมาใช้ผสมผสานวัฒนธรรมดั้งเดิมกับวัฒนธรรมร่วมสมัย รวมถึงวิธีการที่จะเชื่อม ต่อและหยุดยั้งบางสิ่งบางอย่างในวัฒนธรรมของตนและในวัฒนธรรมตะวันตก ช่วงเวลานี้หวงหย่งผิง และเพื่อนศิลปินกลุ่มนี้ได้รับความสนใจจากกลุ่มชาวจีนชนบเป็นอย่างมากและเริ่มได้รับการแนะนำเข้าสู่โลก ตะวันตก

พ.ศ. 2530 ผลงาน 'กระชั้นประวัติศาสตร์กะทัดรัดของศิลปะสมัยใหม่หลังจากอยู่ในเครื่อง- ชักผ้าสองนาที' (A Concise History of Modern Art after Two Minutes in the Washing Machine) เป็นผลงานประติมากรรม ศิลปะแนวความคิดที่แสดงให้เห็นถึงการต่อต้านศิลปะและการต่อต้าน ประวัติศาสตร์ที่สำคัญ หนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะจีนกับหนังสือศิลปะอเมริกาที่เคยเป็นตำราเรียนของ หวงหย่งผิงเองถูกนำมาปั่นในเครื่องซักผ้าเป็นเวลาสองนาที จากนั้นเอือกระดากที่ได้จากการปั่นมากองบน กล้องไม้ แสดงนัยถึงการลบ การปะทะ ความขัดแย้งกัน หรือลักษณะตรงข้ามต่างๆ ระหว่างชนบของ ตะวันออกซึ่งถูกแทนความหมายด้วยหนังสือประวัติศาสตร์ศิลปะจีน และความสมัยใหม่ของตะวันตกที่ถูกแทน ด้วยหนังสือศิลปะอเมริกา คุณสมบัติและความหมายที่เคยอยู่คนละด้านคนละขั้วถูกรวมเป็นเนื้อเดียวกันจน แยกไม่ออก ขณะเดียวกันก็แสดงถึงการลดคุณค่าและชวนให้พิจารณาถึงคุณค่าที่แท้จริงของแนวคิดทั้ง สองด้าน

พ.ศ. 2532 ได้รับเชิญไปแสดงงานในปารีส ฝรั่งเศส นับเป็นการเดินทางออกนอกประเทศ ครั้งแรกที้นำมาสู่การย้ายถิ่นพำนัก เป็นพลเมืองฝรั่งเศสถาวร และได้เป็นตัวแทนศิลปินประเทศฝรั่งเศส ในการแสดงนิทรรศการศิลปะระดับนานาชาติหลายนิทรรศการในเวลาต่อมา หลังจากออกจากประเทศจีน หวงหย่งผิง ใช้แนวคิดทางศิลปะและวิธีการตะวันตกโต้แย้งศิลปะทางการจีนและสถาบันทางอำนาจต่างๆ ขณะเดียวกันก็ใช้แนวคิดจากรากวัฒนธรรม ปรัชญา ความคิดดั้งเดิมของโลกตะวันออกเพื่อโต้แย้ง

ความคิดและภาพเหมารวมที่โลกตะวันตกมีต่อโลกตะวันออก เช่น เมื่อต้องการนำเสนอคุณสมบัติและประเด็นเรื่องโอกาสและการเปลี่ยนแปลงแบบตะวันออก ผลงานของเขานำเสนองานศิลปะที่เป็นการหมุนวงล้อแล้วขอคำพยากรณ์ผลที่ได้จากการหมุนวงล้อด้วยการตีความจากตำราอี้จิง ทำให้งานมีลักษณะเฉพาะตัวด้วยวิธีการคิด การทำงาน และกระบวนการสร้างผลงานด้วยตัวงานเอง ที่ปราศจากการป้อนความหมายโดยตรงของศิลปินเช่นที่เคยปฏิบัติกันมา เป็นผลงานศิลปะแนวคิดที่ไม่อ้างอิงกับการคิดเชิงตรรกะเหตุผลและหลักการ ปฏิเสธความเป็นศิลปะ ให้โอกาสต่อทุกความเป็นไปได้อย่างเท่าเทียม และทำให้กระบวนการเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เปี่ยมนามธรรมอย่างเป็นรูปธรรม

กลางทศวรรษ 1990 เริ่มมีการใช้สัตว์และสิ่งที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ในการทำงาน ทั้งการสร้างรูปสัตว์จริง สัตว์ในตำนาน ศาสนา และจินตนาการของโลกตะวันตกและโลกตะวันออก ใช้ซากหรือสัตว์จริงนำเสนอประวัติศาสตร์ธรรมชาติวิทยาเกี่ยวกับสัตว์ เพื่อนำเสนอแนวคิดและเป็นปฏิบัติการทางสังคมไปพร้อมกัน

นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เรื่อยมาจนถึงปี 2553 แนวคิด ประสบการณ์ ลำนึกและการใช้ชีวิตของหวงหย่งผิง ผสานอยู่ในผลงานเชื่อมโยงกันเป็นพัฒนาการเฉพาะ โดยขยายประเด็น ทบทวนทำความเข้าใจความซับซ้อน จุดที่ยากต่อการพูด สอดคล้องกับสถานการณ์ ระวังไหวต่อความจำเป็นที่เป็นแก่นของการอยู่ร่วมกันในสังคม และสนใจสถานการณ์ที่มีอิทธิพลต่อรูปแบบการคิดและการปฏิบัติที่มีอิทธิพลต่อภาพใหญ่ของสังคมโลก ตั้งแต่ แนวคิด วัฒนธรรม ความเชื่อ ลัทธิ ศาสนา การเมือง อำนาจรูปแบบประชาธิปไตยตะวันตกและรูปแบบการจัดการสังคมอื่น ปฏิบัติการลัทธิอาณานิคมรูปแบบใหม่ ปัญหาสืบเนื่องจากการแบ่งแยกภูมิรัฐศาสตร์ กระบวนการสู่ความเป็นสมัยใหม่ กระบวนการโลกาภิวัตน์ การยึดถือตัวเองเป็นศูนย์กลางอำนาจของมนุษย์และสถาบัน ความตึงเครียดทางการเมืองระหว่างตะวันตกและส่วนต่างๆ ของโลก บางผลงานของ หวงหย่งผิงถูกเซ็นเซอร์และได้รับการโจมตีด้วยเหตุผลทางการเมืองจากทั้งสองฝ่าย

หลังปี พ.ศ. 2543 ความก้าวหน้าและการพัฒนาในจีนเติบโตขึ้นอย่างมากในทุกด้านโดยเฉพาะด้านเศรษฐกิจ นิทรรศการศิลปะมากมายจัดขึ้นในจีน หวงหย่งผิงเดินทางไปมาระหว่างจีนและฝรั่งเศสบ่อยครั้ง ผลงานจำนวนมากสร้างขึ้นและจัดแสดงในประเทศจีน ขณะเดียวกันก็มีผลงานจัดแสดงในประเทศอื่นรวมถึงประเทศไทยในปี พ.ศ. 2558

ปัจจุบันเส้นทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ความคิดและพัฒนาการศิลปะ สถานะพลเมืองโลกที่มีพลวัต ตลอดจนปฏิบัติการเชิงรุกทางความคิดแบบดอนราทอนโคนต่างๆ ของหวงหย่งผิงที่ดำเนินมาได้รับความสนใจทั้งจาก แวดวงศิลปะ การศึกษา และสหวิทยาการ ผลงานที่ผ่านมามีคำทำนายสากลที่ใหม่และท้าทายเสนอสำหรับการตีความร่วมสมัยในพื้นที่ต่างๆ ของโลก ขณะเดียวกันผลงานเหล่านั้นรวมถึงผลงานใหม่ ก็ยังคงกระตุ้นการตั้งคำถามต่อการเผชิญหน้าทางวัฒนธรรมในบริบทโลก ทั้งยังทำหน้าที่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมพื้นฐานของสังคมร่วมสมัย และร่วมสร้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อรากฐานของสังคมแห่งอนาคต

Sakarin Krue-on was born in 1965 in Mae Hong Son, Thailand. He graduated from the Thai Arts Department, Faculty of Painting, Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University in 1989 and was given the Silpathorn award by the Ministry of Culture in 2009. While working as a contemporary artist, Krue-on took up a position as teacher in the same faculty of Silpakorn University. Currently, he holds the position of Deputy Dean at Sanam Chandra Palace Campus, and is the head of the Thai Arts Department, Faculty of Painting Sculpture and Graphic Arts, Silpakorn University, Bangkok. Krue-on also appears as a judge in various arts competitions, and guest speaker at several international arts academies. He is also the first Thai artist to participate in Documenta XII, and has been one of the seven representatives of Thai artists at the Venice Biennale Arts Exhibition in 2003 and 2009. He currently resides in the Chom Bueng District, Ratchaburi.

The period from 2005-2014 saw Thailand face an onslaught of political changes (2005 – 2010/2548 – 2553) including Bangkok Flooding (2011/2554); Thailand's Political Crisis (2013 – 2014/2556 – 2557); the temporary change of governmental system (2014/2557 – Present); to the transformation of Southeast Asian regional group into the ASEAN Community. These changes affected not only the lives of those living in Thailand, but also artists and commercial arts in general. As part of the arts circle, and as a Thai national himself, Krue-on was able to use these experiences to develop his methods for artistic expression.

During his studies in Thai arts, Krue-on was impressed with the ways in which Thai artists represented historical value into their unconventional paintings as a way of reflecting their personal viewpoints and lifestyles. These expressions manifest as Buddhist temple murals of various depictions, such as the story of love, romanticism, sexuality, and leisure reflected through the picture of a girl peeping at a boy through a small hole; two women holding each other's breasts; and two men smoking and talking on their sentry. The purpose of which is to express one's personal opinion and explain social phenomena through the incorporation of folklore based on the straightforward interpretation of Thai Mural arts; and to express a culture that is deeply entwined with Buddhism, an aspect which has originated from the personalities of Thai people from ancient times and is expressed in the form of prostration, a way of paying respect to the things they worship by lowering themselves - as seen in the various depictions of people in the images of the former incarnations of Lord Buddha.

From his impressions of this 'blending' in Thai traditional paintings, Krue-on studied, contemplated, and further developed them into an expertise in Thai arts and creative Thai traditional painting. He utilized both knowledge from his studies and teachings and combined them with his interest in other branches of the arts, representing conceptual art pieces in various forms and channels in the dimensions of community history, arts and the community. He disengages the individualism of art and establishes a bond between art and local community through recreational activities. His works depict the issues of culture, society, economy, politics, daily life, environment, creative thinking phenomenon, and controversial topics in order to preserve or redefine cultural heritage, and encourage viewers to be aware of reality and what's happening through these issues and art forms.

In 1998, Krue-on created the Lotus Pod on Ratchadamnoen Avenue, a piece concerned with Thai political history, the struggle for Democracy, the disparity in Buddhist society, peace, violence, and the dilemma between personal power and rights and

liberties. The work is a set of three metal installations shaped similar to a lotus pod with a bullet rear; Lotus Pod represents a mobile version of Victory monument, and is placed on the pedestal near the Monument itself on Ratchadamnoen Klang Road, Bangkok.

During 2000 – 2003, his art pieces reflected a different perception of Buddhism from that of traditional society and the creations of Thai arts. Instead they are connected with the changing socio-economic phenomenon, and hopes and daily lives of ordinary people living in the city. The most representative of these are the following: Temple, 2000; Yellow Simple, 2001; and Booming, 2003, which is displayed in India.

From 2001 on, Krue-on, as a Chom Bueng local himself, has produced a number of art exhibitions together with the local community. He participates in artistic activities in cooperation with the government, private agencies, the community, and also serves as an independent freelance artist. Most of his art aims to cultivate relationships in the community, by encouraging the notion that 'Everyone is an artist. Everywhere is a gallery, a museum'. The 2nd and 3rd arts exhibition for the community, 'From the C to the E (From Children to Elders)' in cooperation with Mu Ban Chom Bueng Rajaphat University, Rajburi – TRILEGS, We are the City, and Metro Sapiens: Dialogue in the Cave is an example of the exhibition's style and content reflecting the context of nature, environment, way of life and the local people's personality.

In addition, Krue-on became a member and helped co-found the Baan Noorg: DAY OFF Laboratory, Nong Po District, with Jiandyn, Lo Shih Tung, and Hsu Chia Wei; he also organized the activity, Pop up Community History Museum, in 2014. Artistic experience with the local community in this period was an important foundation which was applied in the creation of arts with the foreign community in 2007.

During 2004 – 2006, art pieces reflecting the economic and political environment of that period were created in comparison and contrast. For instance, 'the set of truths' and 'the set of lies', 'the set of dreams, ideals, knowledge and thoughts, myths and the illusions of Capitalistic politics' and 'the truth, real life and probability', re-examine the old meanings and define a new one for the term: 'Equal Opportunity'. Most of the art pieces during this period were in exhibitive and narrative styles, using every section of the exhibition area to present the ideas in an individual manner. His works combined the symbolic beliefs of Thai society and Western mythology to give a new definition that changes along with the work's context, such as Nang Kwak, angels, or the dog from Aesop's Fables, Lom Lom Lang Lang (Cloud Nine), 2004; Nang Kwak: The 2005 Crisis; and Nang Kwak: Equal Opportunity?, 2006.

2007 was a period when historical concepts became popular. This enabled him to work on a broader historical boundary and context and both installation and community art pieces were created in the same year. The first piece being Since 1958 is a site-specific installation art piece in Beijing, China, which connects the people in a historical dimension and the location of the gallery to the art itself. The piece depicts the lives of Chinese during several historical events through the display of Chinese human hair sold in Thailand. With the tied locks of hair arranged into the letters of its namesake, the art piece brings back the memory of Chinese people struggling to adapt to the change in political policy, and the effects they felt upon expressing their political viewpoints, to the age of economic reformation in China.

The second art piece is the Terraced Rice Field Arts Project: Kassel in Documenta XII Arts Exhibition, Germany. Krue-on was invited to create an installation art piece from an initial concept. After surveying the area, he had a vision to replace the grass and flower field in front of the castle in which the exhibition area is in with rice. Krue-on wasn't sure whether the concept would be possible due to several reasons: the aforementioned area is a World Heritage Site; the area holds historical significance and is beloved by the local people; the natural surrounding and weather is not suitable for growing rice; the work could not be

accomplished alone - it required funding and experts in relevant fields for the larger boundary and work context, and that the concept would not be realized without the support from the exhibition curator or relevant people. This concept, therefore, was a great challenge.

The main concept of this project was to highlight the choice for peaceful coexistence in global society which is being dominated and oppressed by the extreme path of Capitalism. Krue-on took the concept from an existing phenomenon in society, that is, the simplistic principle of the "Social Rice Paddy System", which, in fact, is also being threatened by the industrial and the new economic systems that are destroying the spiritual foundation of trust. The Social Rice Paddy System should be re-adopted as the model of negotiation which is to try to understand the principle philosophically and apply it to daily life at present without the scope of idealistic perceptions, and to encourage people to pose questions and find out about the system of "Interdependence" instead of the system of readymade materials tradable by money and the artificial happiness we are forced to slowly become addicted to by the superpower nations.

After consideration, the concept was approved and supported by UNESCO and the relevant agencies and organizations. The Thai team consisted of 8 members, one of them a Thai farmer acting as a farming advisor, while the German team consisted of an agricultural academician responsible for choosing the rice species to be grown; an engineer who took care of levelling the ground into a terrace; a geologist who took care of the soil; an archaeologist who documented all of the antiques found during the original soil layer piled up by the city ruins from the bombing in World War II; and foreign and Thai volunteers from Germany. Everyone contributed to the art piece using a Thai working style of "joint working" and changed the slope land into a rice terrace by using more human labor and hand tools and less machines. During the working process, some of the locals came to give their words of encouragement. This impression from the locals was given every single day throughout the whole working process. The church musician rode his bike to see the teams every day and said, "I sing in the church for the happiness of people; you grow rice for the same purpose", while some of the local elders said, "I've seen this grassland for more than 300 years; now I want to see a rice field too." The last rice sprout was successfully planted a day before the beginning of the exhibition, and the German agricultural academician and a group of Thai women from Germany looked after the rice field. The rice started to grow during the exhibition from the middle of June to the end of September. Around the end of September which was the last month before the exhibition ended, the Thai rice field was ready for cultivation. The whole activity was aimed as a channel of symbolic expression that represents the possibility of concept and the occurrence of the social phenomenon brought into reality by the mutual cooperation of the people whose actions were once ideas hidden deep within their hearts.

biography

biography

biography

This is not the first time that Krue-on has used this style of working. His artistic history is filled with the accumulation of small experiences from using the same working style and it has become testament to his conviction of cooperation with others and all the possibilities at the time, resulting in the completion of the Terraced Rice Field Arts Project: Kassel. This art piece is considered an essential starting point for other styles of arts that utilize farming and building relationships between science and people in other branches. This can be seen in the other art pieces, such as Horizon, 2008; Ripe Project: Village and Harvest Time, 2008; "h", 2008; and including the community and environment arts in The Chronicle of the Land, 2012; the art piece concerned with the environment and the city, The Monument of Awakening Era, 2012, in Busan Biennale International Arts Festival. Furthermore, the Terrace Rice Field art piece also affected the concept of the art gallery and the method of exhibition by changing, broadening, and redefining the original concept into the 'Back to Origin' style, that is, changing from farming the terraced rice field in the soil outside the gallery in Germany from the Terraced Rice Field art piece to growing rice anywhere inside the gallery in Thailand, in the Bangkok Art and Culture Centre (BACC), Bangkok, in the Ripe Project: Village and Harvest Time Exhibition, 2008, and in the community in Zhongshan, Taipei, 2013.

In 2009, the art piece Gondola al Paradiso Co., Ltd in Venice Biennale Arts Exhibition, Italy, was created as a work for a group exhibition with other artists. The piece illustrates the connection between Venice and Bangkok which is considered the Venice of the East. Meanwhile, it imitates the ways of life, tourism, and the past relationships between Venice and Bangkok. Serving as a tourism agent of the Thai government, Gondola al Paradiso Co., Ltd. questions images, peculiar myths of Thai people, and the idea of 'Thainess' perceived by foreigners. Also, it highlights Thailand's attempt to promote the country through websites, television channels, and printing media. The main point is: "What do these media and contents tell us?"

In 2010, there was a short movie called Manorah and Best Friends of the Snake, a metaphorical art piece comparing political reality and fantasy. The piece is narrated through a video record with a background that roughly simulated a Thai classical drama. The content of the story is modified from a South East Asian folk tale and then reimagined by the application of a silent movie, accompanied by improvised Piano play. The work is a metaphorical phenomenon intending to stimulate romantic emotions and allowed Krue-on to create a satirical interpretation of the social phenomenon at the time.

The aforementioned art pieces are a part of the artistic journey of Sakarin Krue-on. They show his potential in adapting to other styles and techniques, the dynamic and nature of his conceptual art that is independent from its traditional roots, and the accumulation of small experiences in various dimensions which broaden the boundaries of his work. Krue-on is an artist without limitations whose commitment is to deliver the concepts of art to the community. These include the model of operative choices that helps the public understand the realities and myths in Thailand, and in global society amidst the trend of globalization. Krue-on's works suggest homogeneity, but are actually the harmonization of a distinctive nature, requiring deep contemplation and intense interaction - gazing amidst the gentle environment. His works are familiar yet obscure in their meaning - a suitable kind of pleasure in the Thai way of life.

สาครินทร์ เครืออ่อน เกิด พ.ศ. 2508 จ.แม่ฮ่องสอน ประเทศไทย จบการศึกษาด้านจิตรศิลป์ไทย คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2532 เข้าทำงานเป็นอาจารย์ประจำในคณะศึกษาศาสตร์และสร้างผลงานในฐานะศิลปินร่วมสมัยไปพร้อมกัน ปัจจุบันดำรงตำแหน่งรองคณบดี คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ วิทยาลัยพระบรมราชวังสนามจันทร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นกรรมการในเวทีศิลปะ เป็นวิทยากรรับเชิญในสถาบันศิลปะทั้งในและต่างประเทศ เป็นศิลปินไทยคนแรกที่ได้รับคำเชิญอย่างเป็นทางการในเทศกาลศิลปะ Documenta ครั้งที่ 12 ณ เมืองคาสเซิล ประเทศเยอรมนี ในปี พ.ศ. 2550 เป็นหนึ่งในตัวแทนศิลปินไทยในเทศกาลศิลปะ เวทีช เนิยนาถ พ.ศ. 2546 และ 2552 และในปี พ.ศ. 2552 นี้เองยังได้รับเกียรติให้เป็นศิลปินศิลปาธร จากกระทรวงวัฒนธรรม ปัจจุบันพำนักอยู่ที่อำเภอจอมทอง จังหวัดราชบุรี

ในช่วงปลายปีที่ผ่านมา ประเทศไทยเผชิญกับเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงผันผวนทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นวิกฤตการณ์การเมืองไทย (พ.ศ. 2548 - 2553 / ค.ศ. 2005 - 2010) อุทกภัยในกรุงเทพมหานคร (พ.ศ. 2554 / ค.ศ. 2011) วิกฤตการณ์การเมืองไทย (พ.ศ. 2556 - 2557 / ค.ศ. 2013 - 2014) จนถึงการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการปกครองชั่วคราวในเวลาต่อมา (พ.ศ. 2557 - ปัจจุบัน / ค.ศ. 2014) และการเปลี่ยนผ่านของกลุ่มประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สู่ประชาคมอาเซียน เหตุการณ์เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อชีวิตผู้คนรวมถึงแวดวงศิลปะและศิลปะเชิงพาณิชย์ การได้สัมผัสกับเหตุการณ์ต่างๆ เหล่านี้บวกกับประสบการณ์ที่ได้คลุกคลีกับวงการศิลปะและพัฒนาการทางศิลปะทั้งในและนอกวงวิชาการ การได้สัมผัสกับสิ่งแวดล้อมทางวัฒนธรรมทั้งของไทยและของต่างชาติ ได้มองเห็นการแสดงออกทางศิลปะผ่านสื่อทางศิลปะและเทคนิคต่างๆ ตลอดช่วงระยะเวลากว่า 20 ปีนี้ ล้วนเอื้อต่อการสร้างสรรค์งานศิลปะทั้งสิ้น

สาครินทร์ยังมีความประทับใจในรูปแบบและคุณค่าเชิงประวัติศาสตร์จิตรกรรมไทยในอดีตพยายามสอดแทรกภาพวาดที่ไม่เป็นชน สะท้อนมุมมองส่วนตัว เป็นวิถีชีวิตรูปแบบอื่นในงานพุทธศิลป์บนระนาบผืนผนังวัดซึ่งมีลักษณะต่างๆ เช่น เรื่องราวของอารมณ์ความรัก ความโรแมนติก เพศสภาพ การผ่อนคลายระหว่างทำงาน ที่สะท้อนผ่านภาพสาวน้อยแอบมองชายหนุ่มผ่านช่องเล็กๆ ภาพหญิงสาวสองคนจับหน้าอกกัน ภาพชายสองคนสูบบุหรี่และคุยกันระหว่างเฝ้ายาม การแสดงความรู้สึกส่วนตัวและอธิบายปรากฏการณ์ทางสังคมด้วยการสอดแทรกภาพนิทานพื้นบ้านตามการตีความของจิตรกรท้องถิ่นอย่างตรงไปตรงมาในจิตรกรรมไทยประเพณี การแสดงออกทางวัฒนธรรมที่เกี่ยวเนื่องกับพุทธศาสนา เนื่องจากลักษณะนิสัยของคนไทยในอดีตที่มีแต่เดิมด้วยการการนั่งมอบคลาน ซึ่งเป็นวิถีการยกย่องสิ่งที่เป็นที่ศรัทธาด้วยการทำตัวเองให้ต่ำลงเองดังเห็นจากภาพผู้คนที่หมอบคลานในภาพพระชาติในอดีตของพระพุทธรูป

จากความประทับใจในส่วนที่สอดแทรกอยู่ในจิตรกรรมไทยประเพณี สาครินทร์ได้จดจำ ขบคิด และนำมาพัฒนาเป็นความเชี่ยวชาญในศิลปะไทยและจิตรกรรมไทยประเพณีเชิงสร้างสรรค์ นำความรู้จากการเรียนและความรู้ใหม่เพื่อการสอนมาผสานกับความสนใจในศาสตร์และศิลปะแขนงอื่น นำเสนอผลงานศิลปะแนวความคิดในรูปแบบและสื่อต่างๆ ในมิติประวัติศาสตร์ชุมชน ศิลปะกับชุมชน สลายความเป็นเอกเทศของศิลปะสู่การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสร้างสรรค์ระหว่างผู้คน ในประเด็นเกี่ยวกับวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจและการเมือง วิถีชีวิตประจำวัน สิ่งแวดล้อม ปรากฏการณ์ความคิด และประเด็นอ่อนไหว เพื่อสืบสานหรือให้ความหมายใหม่ต่อมรดกวัฒนธรรม กระตุ้นสำนึกในเหตุการณ์ที่เป็นจริง ที่ดำรงอยู่ ที่เป็นอยู่ในประเด็นหรือรูปแบบต่างๆ อาทิ

พ.ศ. 2551 ผลงาน ฝักบัวบนถนนราชดำเนิน (Lotus pod on Ratchadamnoen avenue) ซึ่งเป็นผลงานที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์การเมืองและการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยในประเทศไทย ความขัดแย้งของสังคมพุทธศาสนา ความสงสัยในศรัทธา กับเหตุการณ์ความรุนแรง ภาวะกระอักกระอ่วนของอำนาจส่วนบุคคลกับสิทธิและเสรีภาพ เป็นประติมากรรมโลหะที่เป็นทั้งรูปของฝักบัวและลูกกระสุนปืนสามชิ้น ที่เป็นเหมือนอนุสาวรีย์ที่เคลื่อนที่ได้ ตั้งวางอยู่บนทางเดินเท้าใกล้อนุสาวรีย์ประชาธิปไตย ถนนราชดำเนินกลาง กรุงเทพมหานคร

ช่วง พ.ศ. 2543 - 2546 มีผลงานเกี่ยวกับพุทธศาสนาที่ต่างออกไปจากสังคมชนและชนชั้นการทำงานศิลปะไทย เชื่อมโยงกับปรากฏการณ์ปัญหาทางเศรษฐกิจสังคมที่เปลี่ยนแปลงกับความหวังของผู้คนที่เปื้อนพุทธธรรมดึกดำบรรพ์ในสมัยใหม่ หรือการใช้ชีวิตประจำวัน ดังปรากฏในผลงาน Temple พ.ศ. 2543 Yellow Simple พ.ศ. 2544 รวมถึง ผลงาน Booming พ.ศ. 2546 ที่แสดงในอินเดีย

ช่วง พ.ศ. 2544 - ปัจจุบัน มีผลงานนิทรรศการศิลปะร่วมกับชุมชนท้องถิ่นในฐานะผู้พำนักอยู่ใน จ.ราชบุรี ร่วมทำกิจกรรมต่อเนื่องทางศิลปะร่วมกับองค์กรภาครัฐ เอกชน ชุมชน และในส่วนของศิลปินอิสระเองโดยไม่อิงสถาบันหรือองค์กร ผลงานส่วนใหญ่เป็นการสืบสานความสัมพันธ์ในชุมชน สนับสนุนทัศนะที่ว่า 'ทุกคนคือศิลปิน' ทุกที่คือแกลเลอรี ทุกที่คือพิพิธภัณฑ์ศิลปะ' นิทรรศการมีรูปแบบหรือเนื้อหาที่คำนึงถึงบริบทธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิตและอุปนิสัยคนในท้องถิ่นเป็นสำคัญ ดังปรากฏใน

นิทรรศการศิลปะเพื่อชุมชน “ด.เด็ก ถึง ณ.ผู้เฒ่า” ครั้งที่ 2 และครั้งที่ 3 ที่ร่วมมือกับสถาบันราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ไปจนถึง โครงการศิลปะ ราชบุรี 3 ขา , ตัดศิลปะบนราชบุรี และ บทสนทนาในถ้าแล้วร่วมเป็นหนึ่งในสมาชิกและผู้ก่อตั้งของ “บ้านนอก” Baan Noorg: DAY OFF LABoratory อาเภอหนองโพ จ.ราชบุรี ในปี พ.ศ. 2557 โดยมีผู้ร่วมก่อตั้งคือ jiaindyin, Lo Shih Tung และ Hsu Chia Wei จัดกิจกรรม พิพิธภัณฑ์ประวัติศาสตร์ชุมชนฯ เฉพาะกาล (Pop up Community History Museum) โดยนำประสบการณ์การทำงานศิลปะกับชุมชนท้องถิ่นในบริบทต่างชาตินี้เมื่อปี พ.ศ. 2550 และที่ต่างๆหลังจากนั้นเป็นพื้นฐานสำคัญในการนำไปปรับใช้ในการทำศิลปะกับชุมชนครั้งนี้

ช่วง พ.ศ. 2547 - 2549 มีผลงานเกี่ยวเนื่องกับเศรษฐกิจและการเมืองในประเทศในช่วงเวลานั้น ตั้งคำถามเปรียบเทียบระหว่างชุดความจริงกับความลวง ชุดความฝัน อุดมคติ ความรู้ ความคิด มายาคติ คุณนิยามทางการเมือง กับ ความจริง ชีวิตจริง และความเป็นได้จริง และทบทวนความหมายเดิมและให้ความหมายใหม่ของคำว่า “ความเสมอภาคทางโอกาส” ผลงานในช่วงเวลานี้ส่วนใหญ่มีรูปแบบนิทรรศการและใช้กลวิธีการเล่าเรื่อง โดยใช้ทุกส่วนในพื้นที่ที่แสดงงานเพื่อเสนอแนวคิดทั้งหมดคล้ายเป็นปรากฏการณ์ มีการผสมผสานรูปสัญลักษณ์ความเชื่อในสังคมไทยกับความเชื่อตะวันตกจากเทพปกรณัม โดยให้ความหมายใหม่ที่ผันแปรไปกับบริบทงาน เช่น นางกวัก นางฟ้า หรือสุนัขจากนิทานอีสป ดังปรากฏในผลงาน ลม ลม แล้ง แล้ง (“Lom lom Lang lang” (Cloud Nine)) พ.ศ. 2547, นางกวัก วิฤต-การณ พ.ศ. 2548 (“Nang Kwak: The 2005 Crisis”), และนางกวัก มือใครยาว ลาวได้ ลาวเอา? (“Nang Kwak: Equal Opportunity”) พ.ศ. 2549

พ.ศ. 2550 เป็นช่วงปีที่มีความเข้มข้นทางแนวคิดเชิงประวัติศาสตร์ มีขอบเขตการทำงานทางประวัติศาสตร์และบริบทที่กว้างขึ้น มีผลงานทั้งศิลปะจัดวางและศิลปะกับชุมชนในปีเดียวกัน โดย ผลงานแรกคือ Since 1958 เป็นศิลปะจัดวางเฉพาะพื้นที่จัดแสดงในกรุงปักกิ่ง ประเทศจีน นำเสนอผลงานที่สัมพันธ์กับผู้คนในมิติประวัติศาสตร์และที่ตั้งอาคารนิทรรศการในบริบทประวัติศาสตร์ยุคต่างๆ ผ่านเส้นผมของชาวจีนปัจจุบันที่ถูกนำมาขายในไทย โดยเส้นผมถูกนำมามัด ปลุกเรียกกันเป็นตัวอักษรชื่อเดียวกับผลงานอย่างมีนัยสำคัญ เป็นผลงานที่เชื่อมโยงกับความทรงจำของชาวจีนในอดีตในช่วงที่ต้องปรับตัวตามนโยบายการเมืองและได้รับผลกระทบจากการแสดงทัศนทางการเมืองจนถึงการก้าวเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจใหม่ของจีน

และผลงานที่สองคือ ผลงาน ขุดนาข้าวขึ้นบันไดแห่งเมืองคาสเซิล (Terraced Rice Fields Art Project : Kassel) ในเทศกาลศิลปะ Documenta 12 ที่เยอรมนี สาครินทร์ได้รับเชิญไปทำงานศิลปะที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ โดยเริ่มต้นตั้งแต่การนำเสนอแนวคิด หลังจากสำรวจพื้นที่สาครินทร์มีแนวคิดว่าจะแทนที่ทุ่งหญ้าและดอกไม้บริเวณด้านหน้าปราสาทของบริเวณที่แสดงนิทรรศการด้วยนาข้าว ซึ่งเป็นแนวคิดที่ยากที่จะเป็นไปได้ เนื่องจากเหตุผลหลายประการ ซึ่งแต่พื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่มรดกโลก พื้นที่มีความสำคัญทางประวัติศาสตร์ของเมือง สภาพแวดล้อมและภูมิอากาศตามธรรมชาติไม่เหมาะสมกับการปลูกข้าวและต้องการงบประมาณจัดการ จึงไม่อาจทำแนวคิดนี้ให้สำเร็จได้โดยลำพัง ขอบเขตและบริบทงานใหญ่ขึ้น จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับผู้เชี่ยวชาญและส่วนอื่น และโครงการนี้ไม่อาจเกิดขึ้นหากไม่ได้รับการสนับสนุนจากภัณฑารักษ์หรือส่วนที่เกี่ยวข้อง แนวคิดนี้จึงเป็นความท้าทายครั้งสำคัญ

แนวความคิดหลักของโครงการ คือการกล่าวถึงทางเลือกของระบบการอยู่ร่วมกันในสังคมโลกที่กำลังถูกรบกวนและนับวันคับคั่งผูกขาดด้วยวิถีแห่งทุนนิยมที่สุดโต่ง สาครินทร์ให้แนวคิดใหม่จากการนำเอาสิ่งที่ปรากฏการณ์ทางสังคมที่มีอยู่แล้วคือหลักการที่เรียบง่ายของ “ระบบสังคมนาข้าว” ซึ่งที่จริงที่กำลังถูกคุกคามด้วยระบบอุตสาหกรรมและระบบเศรษฐกิจใหม่ที่กำลังทำลายพื้นฐานทางจิตวิญญาณของความไวต่อเชื้อใช้ซึ่งกันและกัน ระบบสังคมนาข้าวควรถูกฟื้นฟูเพื่อเป็นแนวทางต่อรอง ด้วยการทำความเข้าใจเสียใหม่ซึ่งเป็นไปในเชิงปรัชญา แล้วปรับใช้ใหม่ให้เหมาะสมกับชีวิตประจำวันที่เป็นปัจจุบันโดยไม่ใช่มองอย่างเป็นเรื่องอุดมคติ ให้คนหันมาตั้งและตอบคำถามเกี่ยวกับระบบของการ “พึ่งพาอาศัย” แทนระบบของสิ่งสำเร็จรูปที่ต้องการแลกมาด้วยเงินและความสุขจอมปลอมที่เราถูกฝังหัวให้เสพติดที่ละนิดโดยประเทศมหาอำนาจ

หลังจากได้รับการพิจารณาถึงความจำเป็นไปแล้ว แนวคิดนี้กลับได้รับการอนุญาตและสนับสนุนจากองค์การยูเนสโก (UNESCO) และการสนับสนุนจากหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง มีทีมงานชาวไทย 8 คน หนึ่งในนั้นมีเกษตรกรไทยที่เป็นที่ปรึกษาด้านการทำนา และทีมงานชาวเยอรมัน ที่ประกอบด้วย นักวิชาการเกษตรมาช่วยดูแลเรื่องพันธุ์ข้าวที่จะนำมาปลูก วิศวกรมาดูแลเรื่องปรับหน้าดินให้เป็นขั้นบันได นักธรรมชาติวิทยาช่วยดูแลเรื่องดิน และมีนักโบราณคดีจัดบันทึกโบราณวัตถุที่พบระหว่างขุดดินเดิมที่ถูกถมด้วยซากปรักหักพังของเมืองเมื่อครั้งถูกระเบิดสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 และมีอาสาสมัครชาวต่างชาติและชาวไทยในเยอรมนีจำนวนมาก ทุกคนมาร่วมสร้างผลงานโดยใช้หลักการ “ลองเขก” ทำงานร่วมกันแบบไทย ทำให้พื้นที่ลาดเนินเขากลายเป็นนาข้าวขั้นบันได โดยแรงงานคนและเครื่องมือการเกษตรที่ใช้มือและใช้เครื่องจักรให้น้อยที่สุด ระหว่างดำเนินงานชาวเมืองจำนวนมากให้ความสนใจติดตามและส่งกำลังใจ ความประทับใจ

จากผู้คนในห้องถิ่นเกิดขึ้นทุกวันตลอดการดำเนินงาน นักดนตรีในโบสถ์ซึ่งจกรยานมาคุยกับทีมงานทุกวัน และบอกว่า “ผมเล่นดนตรีในโบสถ์เพื่อให้คนมีความสุข คุณก็ทำาให้คนในเืองมีความสุข” ขณะที่ผู้สูงอายุห้องถิ่นบางคนบอกว่า “ผมเห็นสนามหญ้าอายุกว่าสามร้อยกว่าปีนี้นานาน อยากเห็นนาข้าวบ้าง” ต้นกล้าต้นสุดท้ายปลูกเสร็จก่อนวันเริ่มนิทรรศการเพียงหนึ่งวัน ระหว่างที่ข้าวเติบโตมันก็นำวิชาการเกษตรชาวเยอรมนีและกลุ่มหญิงไทยในเยอรมนีช่วยดูแล ต้นข้าวที่เริ่มเติบโตระหว่างแสดงนิทรรศการตั้งแต่กลางเดือนมิถุนายนจนถึงปลายเดือนกันยายน กิจกรรมทั้งหมดเป็นกิจกรรมเพื่อแสดงออกเชิงสัญลักษณ์ที่แสดงถึงความเป็นไปได้ของแนวคิด และแสดงปรากฏการณ์ทางสังคมที่เกิดจากผู้คนซึ่งพร้อมจะร่วมกระทำออกมา ซึ่งก่อนหน้านี้เขาเหล่านั้นได้แต่เก็บงำไว้ในใจ

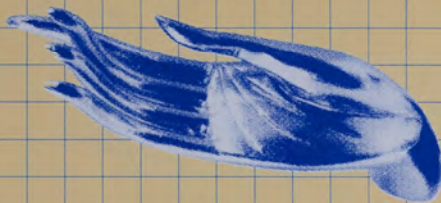
ผลงานนี้ไม่ใช่การทำงานรูปแบบนี้เป็นครั้งแรก หากย้อนกลับไ้ไปสาครินทร์ซึ่งสมประสงค์การณีย่อยหลายอย่างในการทำงานลักษณะเดียวกันจนเป็นเครื่องการันตีความเชื่อมั่นต่อความร่วมมืออื่นๆ ผมพบกับความเป็นได้ทั้งหมด ณ เวลานั้น จนทำให้การทำงานชุดนาข้าวขึ้นบันไดแห่งเมืองคาสเซิลเกิดขึ้นได้ ผลงานนี้เป็นจุดเริ่มต้นสำคัญในสร้างสรรค์ศิลปะรูปแบบอื่นที่สัมพันธ์กับการทำนาสร้างความสัมพันธ์ระหว่างศาสตร์และผู้คนแนวระนาบอื่น ดังปรากฏในผลงานต่อมา อาทิ ผลงาน Horizon พ.ศ. 2551, สวรรค์บ้านนา ถึงเวลาเก็บเกี่ยว พ.ศ. 2551, “h” พ.ศ. 2551 ไปจนถึงศิลปะชุมชนและสิ่งแวดล้อมในโครงการนิทานแผ่นดิน พ.ศ. 2555, ผลงานเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและเมืองในผลงาน อนุสรณ์แห่งการตื่นรู้ “Monument Of Awakening Era” พ.ศ. 2555 ในนิทรรศการศิลปะนานาชาติ ภูเขาเนินนาเล่ ทั้งนี้ในส่วนของผลงานชุดนาข้าวฯ ยังส่งผลต่อแนวคิดในการปรับเปลี่ยนความหมายของเกลเลอร์และวิธีการแสดงงานศิลปะ เปลี่ยนและกลับแนวคิดเดิมมาขยายและให้ความหมายใหม่ในรูปแบบ “คืนถิ่น” คือ จากการทำนาขึ้นบันไดในพื้นที่นอกเกลเลอร์ที่ยอมรับจากผลงานชุดนาข้าวฯ กลับประเทศไทยมาสู่การปลูกข้าวในอะไรก็ได้ ในเกลเลอร์ ในหอศิลป์วัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ในนิทรรศการสวรรค์บ้านนาถึงเวลาเก็บเกี่ยว พ.ศ. 2551 และในชุมชนใน Zhongshan กรุงเทพฯ ประเทศไต้หวัน พ.ศ. 2556

พ.ศ. 2552 มีผลงาน นาวาสู่สวรรค์ กำปะนี ในเทศบาลเวนิช เนียนนาเล่ ประเทศอิตาลี เป็นผลงานในรูปแบบนิทรรศการกลุ่มร่วมกับศิลปินอื่น เกี่ยวข้องกับประวัติศาสตร์เมืองเวนิช ประเทศอิตาลี และกรุงเทพมหานครในฐานะเวนิชตะวันออก ทั้งในแง่วิถีชีวิต การท่องเที่ยว ความสัมพันธ์ต่อกันนับแต่อดีต ภาพลักษณ์และเรื่องราวแปลกประหลาดของไทยและความเป็นไทยที่ต้องหันมาพิจารณาพิจารณากันใหม่ รวมถึงการรับรู้ของชาวต่างชาติ นิทรรศการทำหน้าที่คล้ายบริษัทตัวแทนการท่องเที่ยวของรัฐบาลไทยที่พยายามโฆษณาชวนเชื่อประเทศผ่าน เว็บไซต์ รูปแบบรายการโทรทัศน์ และสิ่งพิมพ์ ประเด็นคำถามคือ “สื่อและเนื้อหาเหล่านั้นได้บอกอะไรแก่เราบ้าง”

พ.ศ. 2553 มีภาพยนตร์สั้นเรื่อง มโนราห์กับเพื่อนแท้ของงูเห่า (“Manorah and Best Friends of The Snake”) เป็นภาพยนตร์สั้นเชิงอุปมาโลกความเป็นจริงกับโลกความฝันที่เกี่ยวข้องกับการเมือง การเล่าผ่านวิดีโอที่บันทึกภาพและการจัดฉากแบบหยวนๆ คล้ายที่ปรากฏในการแสดงละครในงานมหรสบโราณ ที่มีเรื่องราวดัดแปลงจากรรณกรรมพื้นบ้านของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ไปสู่จินตนาการใหม่ของสาครินทร์ ประยุกต์การแสดงแบบไทยประเพณี เพื่อสื่อความหมายเชิงนิย ผสมกับเทคนิคสื่อใหม่ต่างๆ แบบภาพยนตร์เจียนที่แสดงร่วมกับการเดินเปียโนสด ผลงานเป็นปรากฏการณ์ที่รวมทั้งการอุปมาและการสร้างอารมณ์ความรู้สึกเชิงโรแมนติก โดยเจตนาของรูปแบบที่ใช้ ก็เพื่อให้เกิดการตีความเนื้อหาที่ซ่อนไปในเชิงเสียดสีปรากฏการณ์ทางสังคมในขณะนั้น

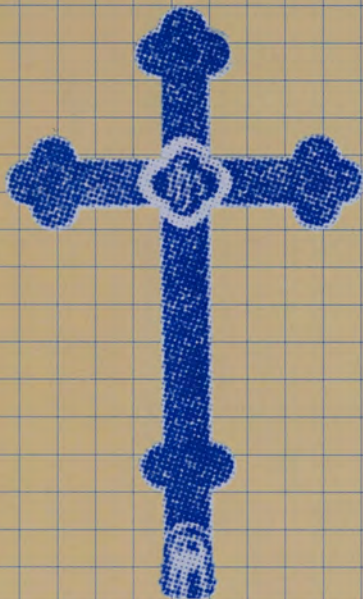
จากผลงานที่กล่าวมาเป็นส่วนหนึ่งในเส้นทางศิลปะและการเป็นศิลปินของสาครินทร์ที่แสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการนำพาตัวเองไปสู่รูปแบบและเทคนิคอื่น มีพลวัตในศิลปะแนวความคิดและทำงานอย่างอิสระจากรากมรดกประเพณี พัฒนาถึงสมประสงค์การณีย่อยๆ ในมิติต่างๆ สู่ขอบเขตงานกว้างขึ้นรอบด้าน เป็นศิลปินที่มีปริมณฑลในการทำงานที่ไร้ขอบเขต และยังคงยึดมั่นพันธกิจทางศิลปะกับสังคมและผู้คนเพื่อเสนอชุดแนวคิด ตัวอย่างปฏิบัติการทางเลือกที่เท่ากันสถานการณ์และมายาคติในสังคมไทยและสังคมโลกท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ ด้วยคำที่คล้ายเป็นเนื้อเดียวกันแต่เป็นการผสมกลมกลืนที่มีความแตกต่างอยู่ภายใน จำเป็นต้องเพ่งพิจารณาและค้นหาปฏิสัมพันธ์ที่เข้มข้นซึ่งแทรกฉาบท่ามกลางบรรยากาศเผ่าเบาดูเหมือนคุ้นเคยแต่ต่างวามในความหมาย เป็นความสนุก เป็นชีวิตแบบไทยในบริบทที่เป็นอยู่ได้

Rational

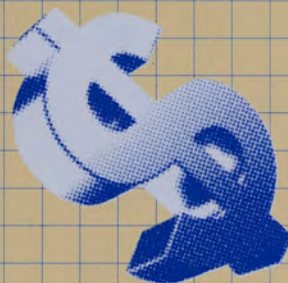
Power

Culture

Power

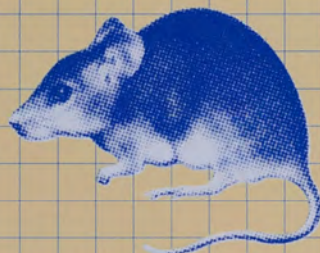
Power

*C o n c e p t u a l i -
z a t i o n*

ORPHANAGE

Censorship

IMPLY REPLY : Huang Yong Ping and Sakarin Krue-on

11 February – 26 April 2015
8th Floor, Bangkok Art and Culture Centre

Organized by

Exhibition Department, Bangkok Art and Culture Centre in
collaboration with TANG Contemporary Art

Supported by

Embassy of France and Faculty of Painting Sculpture and
Graphic Arts, Silpakorn University

Artists

Huang Yong Ping
Sakarin Krue-on

Curator

Pichaya Suphavanij

Writer and Researcher

Nuttanunt Kitipondpisan

Project Manager

Narongsak Nilkhet

Exhibition Administration

Patthira Kongraj

Space and Installation

Amornman Piamrungrueang
Akkachet Sikkakun

Documentary Film

Suporn Shoosongdej

Content Editor

Pongkamon Wong-ubol

Translator

Dhiparadh Sae Tang
Inkdot Translation House

Graphic Design

TNOP DESIGN
Manita Songserm

Exhibition Installer

HAABIT Studio

Communication and Public Relation

Thanakorn Younghaiphol
Suwatcharee Udomphat

Photographers

Wachara Kanha
Sittidech Nuhoung

Educational Program

Krissana Hatta-atcharakun

Lenders

Huang Yong Ping
Sakarin Krue-on
Galerie Anne de Villepoix, Paris
Centre Pompidou, Paris,
Musée national d'art moderne
Yuz Foundation
Guan Yi
Zheng Lin
Peggy Scott and David Teplitzky
Ching Ping Shing
Charnchai Siri wattayacharoen

สนามตริก

หวงหย่งผิง และ สาครินทร์ เครืออ่อน

11 กุมภาพันธ์ ถึง 26 เมษายน 2557

ชั้น 8 หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร

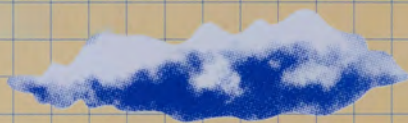
จัดโดย ฝ่ายนิทรรศการ หอศิลปวัฒนธรรมแห่งกรุงเทพมหานคร ร่วมกับ ตั้ง คอนเทมโพรารี อาร์ต สนับสนุนโดย สถานเอกอัครราชทูตฝรั่งเศสประจำประเทศไทย และ คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศิลปิน: หวงหย่งผิง, สาครินทร์ เครืออ่อน > ภัณฑารักษ์: พิชญา สุวานิช > วิจัยและค้นคว้า : ณัฏฐนันท์ กิตติพรไพศาล > ผู้จัดการโครงการ: ณรงค์ศักดิ์ นิลเขต > ประสานงานธุรการ: พัทธิรา ครองราษฎร์ > ควบคุมพื้นที่และการติดตั้ง: อมรแมน เปี่ยมรุ่งเรือง, อรรถเชษฐ์ สิกขากุล > ผลิตภาพยนตร์สารคดี: ศุภร ชูทรงเดช > เรียบเรียงเนื้อหา: ปองกมล วงษ์อุบล > แปลเนื้อหานิทรรศการ: ทิพาธนี แซ่ตั้ง, Inkdot Translation House > ออกแบบกราฟฟิก: TNOP DESIGN, มานิตา ส่งเสริม > ติดตั้งนิทรรศการ: HAABIT Studio > สื่อสารและประชาสัมพันธ์: ธนกร ยิ่งให้ผล, สุวัชร อุทุมวัฒน์ > ถ่ายภาพ: วชร ถิ่นหา, สิทธิเดช หมูห่วย > กิจกรรมการศึกษา: กฤษณา หัตถอัจฉราวกุล

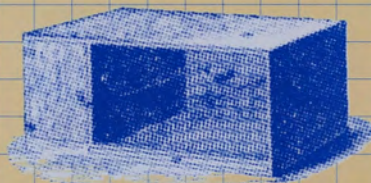
เชื้อเพื่อผลงาน: หวงหย่งผิง, สาครินทร์ เครืออ่อน, แกลเลอรี อานน์ เดอ วิลบิวซ์, ปารีส ซองตร็อง ปอมปิดู, ปารีส, มูเซ่ นาซ็องนาล ดาร์ต โมเดิร์น, ยูส ฟาวน์เดชั่น, ก่วน อี้, เจิ้ง หลิน, เป็กกี สก็อต และเดวิด เทปัสต์ซกี, ภัคพงศ์ เชิง, ชาญชัย ศิริวิทย์เจริญ

C
o
m
p
a
r
i
n
g

Belief

Metaphorical
Metaphorical
Metaphorical
Metaphorical
Metaphorical

Bestiary

History

Impression

Globalization

Politic

Retrospective

Time

Conceptualization

Meaning

Belief

Freedom

Inter-relational

History

Epistemology

Iconography

